

A FACE O SLUJBĂ LUI DUMNEZEU FĂRĂ A FI VOIA SA

(DOING GOD A SERVICE WITHOUT HIS WILL)

William Branham

Jeffersonville, Indiana, SUA

18. 07. 1965 - dimineața

Să rămânem un moment în picioare pentru rugăciune. Să ne plecăm capetele. Doamne, în această dimineață suntem bucuroși să fim din nou în casa lui Dumnezeu, pentru o altă adunare. Și noi Te rugăm Dumnezeule, ca în această dimineață să ne corectezi de toate greșelile. Arată-ne căile pe care le-ai hotărât Tu ca noi să umblăm pe ele și dă-ne din harul și dragostea Ta, ca noi să putem merge pe căile acestea și să putem urma din toată inima acele învățături, ca în ziua aceea să putem fi găsiți în Hristos, fără pată, pentru că noi credem Doamne, că El se va arăta în curând.

Noi vedem împlinindu-se toate semnele despre care a spus El că vor avea loc la scurt timp înaintea revenirii Lui. Așteptăm cu bucurie clipa aceea. Așa cum în vechime Avraam a așteptat fiul făgăduit, când a văzut acele ultime semne ale lui Dumnezeu arătându-se pe pământ, atunci el a știut că nu va mai dura mult până la sosirea fiului. Iar acum noi vedem aceasta repetându-se. Isus ne-a spus că atunci când vom vedea aceste lucruri împlinându-se, să ne ridicăm capetele căci răscumpărarea noastră se apropie: dezorientarea din timpul acela, strâmtorarea dintre națiuni, cutremure în diferite locuri, urletul mării, oamenii își dau sufletul de groază. Și ne dăm seama că ne aflăm în ceasul când neamurile nu mai știu ce să facă și parcă vine un alt război. Ce lucru îngrozitor ar fi. Pământul se destramă, oamenii de știință spun că se apropie ceva îngrozitor. Vedem că Biblia vorbește despre aceasta. Atunci, Doamne, ajută-ne astăzi să stăm în această casă a corecturii și să primim porunci de la Dumnezeul nostru ca să înaintăm în acest ceas de întuneric, să facem să strălucească lumina, căci s-ar putea ca

aceasta să fie ultima noastră ocazie de a o face. Căci noi o cerem în Numele lui Isus. Amin. Luați loc.

Eu m-am întors aici, pentru a încerca să avem adunări zece zile ca să vorbim despre ultimele șapte potire; între acele potire sunt trâmbițele. Și vă spuneam că atunci când voi predica despre cele șapte trâmbițe, le voi prezenta împreună cu plăgile și potirele. Și m-am gândit că ar fi o ocazie bună. Tocmai m-am întors din Africa; copiii încă nu au avut vacanță. Băiatul meu cel mic, Iosif, a avut nevoie de câteva săptămâni de studiu la citire. El a terminat cu bine, însă nu satisfăcător, așa că l-am ținut în Tucson în timpul în care eu eram în Africa și a continuat cu cititul și a recuperat. Și apoi ne-am întors. Și m-am gândit că pe perioada vacanței copiilor aș putea avea o adunare aici în care să predic despre aceste subiecte. Dar când am ajuns aici, nu am putut obține sala de la școală.

Am știut că sala Tabernacolului nu este suficient de mare și de confortabilă; de aceea a trebuit să aranjăm lucrurile altfel. În locul celor zece seri planificate, vom face doar câte două adunări, trei săptămâni la rând, în fiecare duminică: duminica aceasta, cealaltă și duminica următoare. Noi nu am anunțat lucrurile acestea. Dacă aveți prieteni care au făcut rezervări la moteluri, ar trebui anulate, pentru că nu s-a primit sala de la școală.

Iar acum, vreau ca duminică dimineața să am doar adunări de evanghelizare. Iar duminică seara vreau să mă rog pentru bolnavi. Nădăjduim că Dumnezeu se va întâlni cu voi, cei care sunteți bolnavi. Nu știu cum se va îngriji de voi Billy. Bănuiesc că vă va împărți bilete pentru rugăciune, pentru a ține adunarea în ordine. Dar vom face tot ce putem pentru a ne ruga pentru fiecare persoană în timpul acestor trei săptămâni în care intenționăm să avem adunări, dacă va fi voia Domnului. De multe ori sunt unii care doresc să te întâlnească personal, doar un minut, sau ceva de genul acesta. Câți dintre voi doriți o întâlnire personală, să vă vedem mâinile. Ce mulți sunt... Dar cine nu dorește?! Scrieți-vă solicitările și dați-i-le lui Billy și eu le pot lua de la el. Și cred că el va anunța când vor fi împărțite biletele pentru rugăciune.

Câți dintre frații noștri slujitori sunt aici în această dimineață? Ați recunoscut pe vreunul? Câți slujitori (predicatori) sunt aici în această dimineață? Ați vrea să vă ridicati mâinile sau să vă ridicați

în picioare? Să vedem câți slujitori sunt în adunare în dimineața aceasta. Bine. Mulțumim Domnului pentru acești bărbați. Aș fi vrut să avem timp să-i cunoaștem pe fiecare dintre ei, dar sunt sigur că voi îi vedeți – Dumnezeu le cunoaște slujba; iar noi ne rugăm ca Dumnezeu să-i binecuvânteze. Fără îndoială că mulți dintre ei au renunțat la adunările lor ca să fie aici: fratele Junior Jackson și cred că și fratele Don Ruddell. Iar această transmisie ajunge și în bisericile lor. De asemenea, în dimineața aceasta ajunge și în New York și în alte locuri din țară, în fiecare biserică unde se dorește, printr-o linie telefonică particulară.

Mă bucur să-l văd aici pe fratele Richard Blair. Tocmai am citit o scrisoare despre lucrurile mărețe făcute de Dumnezeu între oamenii de acolo. Acum câteva zile, după cum am înțeles, (poate greșesc, frate Blair; dacă greșesc, corectează-mă), el lucra, cred că ajuta un bărbat la repararea părții electrice a unui tractor, sau cam așa ceva. Unul dintre proprietarii remorcii avea un băiețel. Ei au legat firele invers și curentul a ajuns în apă, iar băiețelul s-a electrocutat. Stomacul i s-a umflat, i s-au închis ochii, dinții i s-au încheștat – știți ce se întâmplă în astfel de cazuri. Frații s-au speriat foarte tare. Fratele Blair s-a gândit că poate să mă găsească pe undeva ca să mă rog pentru acest lucru, dar și-a amintit că este scris că: „*Oriunde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, Eu sunt în mijlocul lor.*” Tatăl acestui copil și-a jupuit degetele încercând să-i deschidă gura. Ei au îngenunchiat și au început să se roage pentru băiețel și el a revenit la viață.

Așa este, frate Blair? Unul dintre frații noștri credincioși de aici. O, băiețelul este aici. Mulțumire Domnului. Ne-ar plăcea dacă te-ai ridica, băiete. Noi mulțumim Domnului pentru aceasta. Acela este tatăl băiețelului? Tu ești tatăl? Așa este. Iar aici este fratele Richard Blair. Dumnezeu nostru este în stare să facă orice. Da, domnule. El a făgăduit-o. Noi trăim în prezența Mărețului, Slăvitului Tată ceresc. Și toate lucrurile sunt posibile, dacă noi am putea numai să credem.

Vedeți ce rezultat a avut credința aceluia om? I-a salvat băiețelul. Dumnezeu a avut acolo slujitori credincioși, pe fratele Blair și ceilalți, ca să se roage pentru băiețel, atunci când el era în starea aceea. Da, orice s-ar întâmpla, țineți minte că sunteți copiii Dumnezeului celui viu. “*Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.*” Și mai este scris: „*Dumnezeu este adăpostul și*

sprijinul nostru, un ajutor, care nu lipsește niciodată în nevoi.” Și acolo a fost un necaz, băiețelul zăcea mort, la pământ, datorită unui șoc electric. În dimineața aceasta, noi Îi mulțumim din inimă pentru aceste lucruri pe care El le-a făcut pentru noi. Dumnezeu să-i binecuvânteze și pe acești bărbați credincioși. Atunci când apare ceva neașteptat, este timpul să priviți la Dumnezeu; și priviți la El și împrieteniți-vă cu El înainte să apară lucrurile neașteptate. Știm aceasta: dacă primim har înaintea lui Dumnezeu, Îi putem cere orice, așa cum am cere-o oricărui alt prieten. Și El este un ajutor care nu lipsește niciodată în vreme de nevoie.

Ieri m-am întâlnit pe stradă cu sora fratelui John Martin. Cineva m-a oprit pe stradă și altcineva a trecut pe-acolo și ei s-au salutat. Voi știți, când te întorci acasă, vezi peste tot oamenii oprindu-se și dând mâna unul cu altul. Și-mi aduc aminte că această doamnă m-a chemat de curând când cineva a lovit-o în spate pe când se afla într-o mașină și i-a rupt coloana vertebrală. Ea urma să rămână paralizată pentru tot restul vieții. În dimineața aceasta ea stă în adunare, bucurându-se de prezența lui Dumnezeu. Tocmai am vorbit cu ea în cameră. Am vrut să mă rog cu ea din nou. Ea este aici, pe undeva. Cred că n-a mai putut să vină înapoi. Da, ea stă chiar aici, lângă noi. Așa este. Te ridici puțin soră, ca oamenii să te poată vedea? Aici este doamna despre care a spus doctorul acum câteva zile că nu va mai putea să umble niciodată; avea coloana vertebrală ruptă; și iat-o aici, sănătoasă. Voi știți că Biblia spune: *„Dar fiindcă vedeau lângă ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau zice nimic împotriva.”* Așa este. Aici este băiețelul înviat din morți și aici este femeia cu coloana vertebrală ruptă, ei stau printre noi. S-a împlinit, pur și simplu. El este același ieri, azi și în veci. Binecuvântat să fie Numele Domnului. Cât de bucuroși ar trebui să fim noi că trăim acum în prezența Lui și să știm că El este întotdeauna un ajutor în vreme de nevoie.

Mă bucur să vă văd, frate Vayle, frate Martin și sunt așa de mulți în dimineața aceasta. Domnul să vă binecuvânteze, fraților.

Știu că nu este prea răcoare aici, cu toată această mulțime, dar când am plecat eu din Tucson erau cam 40 de grade și pe la miezul nopții erau 33 de grade, așa că acum este bine. S-a anunțat că vineri, înainte de a pleca noi, la Parker au fost 60 de grade. Vă puteți

închipui cât este de cald. Desigur așa este în deșert. [anunțuri pentru adunarea locală].

Și apoi, eu sunt aici pentru a strânge laolaltă diaconii. Deci, cred c-o să-i întreb dacă nu putem lua cortul nostru, să-l ridicăm și să-l montăm. L-am putea monta într-o fermă sau altundeva și apoi să-l mutăm dintr-un loc în altul, după cum ne călăuzește Domnul. Eu simt că aceasta este ceea ce va face El. Voi știți că este o vedenie referitor la acest lucru. Știți voi, de multe ori ne gândim că este îngrozitor că se întâmplă anumite lucruri, dar vedeți, s-ar putea ca Dumnezeu să miște lucrurile în direcția acestea. Dacă Dumnezeu a spus-o, El o va și face.

Poate că mulți dintre voi au banda despre „Alegerea unei Mirese”, pe care am predicat-o în California. Eu nici măcar nu îmi amintesc ultimele minute de pe bandă. Dar Duhul Domnului a venit atât de puternic. Eu am osândit felul lor de viață, pentru că ei trăiesc contrar Cuvântului, după ce Evanghelia le-a fost predicată și vestită atât de mult. Și deodată Duhul Sfânt a vorbit și a spus: „Capernaume (vedeți?), oraș care porți nume de îngeri (acela este Los Angeles), vei fi înălțat oare până la cer? Vei fi pogorât până în Locuința morților..” Vedeți? Și când aceasta s-a terminat, eu eram afară. Și frații Mosley și Billy erau cu mine și au spus că s-au întors și s-au uitat și platforma era plină de oameni, de predicatori care plâneau.

Iar eu am mers și am luat Biblia; am spus: „În Biblie este ceva despre acest lucru.” Și era vorba despre Isus care muștra Capernaum-ul, toate acele cetăți de pe malul mării. El a spus: „*Și tu Capernaume, vei fi înălțat oare până la cer? Vei fi coborât până în locuința morților. Căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile, care au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare până în ziua de astăzi.*” Și în vremea aceea Sodoma și Gomora erau pe fundul mării. Și tocmai după aceea, poate la vreo sută de ani după proorocia lui Isus, Capernaumul, singura cetate de pe coastă pe care o vizitase El, s-a scufundat în mare. Știți, acela a fost un răspuns direct adresat Californiei, Los Angelesului.

Și după aceea, îndată ce m-am întors la Tucson, acolo a avut loc un cutremur. Iar oamenii de știință au fost la televiziune pentru a prezenta acest lucru. Acest lucru a apărut în ziare și anume că a avut loc o crăpătură a pământului pornind din Alaska, în jurul insulelor Aleutiene, circa două sute de mile în mare, înapoi la San Diego, în

jurul Los Angelesului și ajungând la San Diego. S-a produs o crăpătură de câțiva centimetri. Casele s-au prăbușit. Iar omul de știință a fost întrebant: „S-ar putea scufunda într-o zi?” El a spus „Dacă s-ar putea...? Se va scufunda sigur!” Și a explicat din punct de vedere științific care este motivul producerii acestor cutremure din zona San Diego. E vorba despre acel loc din adânc, plin de galerii. Și acum, totul a început să se crape. Este doar o crustă care s-a deplasat câțiva centimetri. Ei pot lua radarul și alte aparate, să urmărească acea crăpătură și să o însemneze ca să vadă unde este. Și s-a lărgit cu încă câțiva centimetri, poate 2 sau 3 centimetri a doua zi (chiar după ce ieșise proorocia). Iar cei care au luat interviul acelui om de știință, au spus: „Probabil nu se va întâmpla în vremea noastră.” El a spus: „S-ar putea întâmpla în cinci minute sau în cinci ani, dar se va scufunda.” Eu nu știu dacă doamna Simpson este astăzi în mijlocul nostru. Îl văd pe fratele Fred acolo, dar nu știu unde este doamna Simpson. Ea a venit și a adus o proorocie pe care am făcut-o eu cam prin 1935: „Va veni vremea (este scris undeva într-o carte) când marea își va croi drum în deșert.” Uitați-vă ce se va întâmpla. Dacă acea porțiune de pământ de mii de kilometri pătrați va aluneca și se va prăbuși în lavă, milioane de oameni vor muri acolo. Aceasta va provoca un val imens. Amintiți-vă, Salton Sea (Marea Sărată) este cu cincizeci sau o sută de metri mai jos decât nivelul mării. Acea apă va putea să ajungă până aproape de Tucson cu acel val ce vine dintr-acolo. Iar marea își va croi drum în deșert.

Națiunile se sfărâmă;

Israelul se trezește,

Semnele prezise de proorociei noastre;

Zilele neamurilor sunt numărate.

Întoarceți-vă, voi cei risipiți, la moștenirea voastră.

Noi suntem în timpul de sfârșit. Domnul să vă binecuvânteze. Eu am început să vorbesc despre asta și am uitat de timp. Oricum noi mai avem puțin și vom trece repede în veșnicie.

Iar acum, în Evanghelia sfântului Marcu, cap. 7, vers. 7, pentru a lua un text pentru tema care a fost citită din 1 Cronici 13: „*David a ținut sfat cu căpeteniile peste mii și peste sute, cu toți mai marii. Și David a zis întregii adunări a lui Israel: “Dacă găsiți cu cale, și dacă lucrul acesta vine de la Domnul, Dumnezeul nostru, să trimitem în toate*

părțile la frații noștri care au rămas în toate ținuturile lui Israel, și la preoți și Leviți în cetățile și împrejurimile lor, ca să se strângă la noi și să aducem la noi chivotul Dumnezeului nostru, căci nu ne-am mai îngrijit de el de pe vremea lui Saul.” Toată adunarea a hotărât să facă așa, căci lucrul acesta a părut bun întregului popor. David a strâns pe tot Israelul de la Șilhor în Egipt, până la intrarea Hamatului, ca să aducă din Chiriat-Iearim chivotul lui Dumnezeu. Și David, împreună cu tot Israelul, s-a suit la Baala, la Chiriat-Iearim, care este al lui Iuda, ca să ridice de acolo chivotul lui Dumnezeu, înaintea căruia este chemat Numele Domnului care șade între heruvimi. Au pus într-un car nou chivotul lui Dumnezeu, pe care l-au luat din casa lui Abinadab: Uza și Ahio cârmuiau carul. David și tot Israelul jucau înaintea lui Dumnezeu cu toată puterea lor, cântând și zicând din arfe, din lăute, din tobe, din chimvale și din trâmbițe. Când au ajuns la aria lui Chidon, Uza a întins mâna să apuce chivotul, pentru că boii erau să-l răstoarne. Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Uza, și Domnul l-a lovit pentru că întinsese mâna pe chivot. Uza a murit acolo înaintea lui Dumnezeu. David s-a mâniat că Domnul făcuse o spărtură, lovind pe Uza cu o asemenea pedeapsă. De aceea, locul acesta a fost numit până în ziua de azi Pereț-Uza. David s-a temut de Dumnezeu în ziua aceea, și a zis: “Cum să aduc chivotul lui Dumnezeu la mine?” David n-a tras chivotul la el în cetatea lui David, ci l-a dus în casa lui Obed-Edom din Gat. Chivotul lui Dumnezeu a rămas trei luni la familia lui Obed-Edom, în casa lui. Și Domnul a binecuvântat casa lui Obed-Edom și tot ce era al lui.”

Marcu 7:7: „Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești.” Acum, eu nu știu nimic altceva în afară de mesajul pe care Domnul mi l-a dat și numai despre aceasta pot vorbi. Iar acum, în dimineața aceasta voi vorbi despre o temă la care m-am gândit că ar fi potrivită. Deseară vreau să vorbesc despre „Hrana spirituală la vremea potrivită” și cum se primește aceasta. Iar tema din dimineața aceasta este „**A încerca să faci o slujbă lui Dumnezeu fără a fi voia Lui.**”

Dumnezeu este suveran. Și noi vedem în Scriptură, în 1 Cronici 13, ceea ce a făcut David. Intențiile sale erau bune. Dar Dumnezeu nu ne răsplătește pentru intențiile noastre bune. Este

numai o cale de a-L sluji pe Dumnezeu și anume prin a face voia Lui la porunca Lui. Și fiindcă Dumnezeu este suveran, nu există nimeni care să-I spună ce să facă sau cum să facă. El știe s-o facă în modul corect. Și aceasta mă face să mă simt bine. Și ar trebui să ne facă pe toți să ne simțim bine și sunt sigur că așa se și întâmplă. Pentru că unul ar vrea lucrurile într-un anumit fel, altul ar vrea altfel, dar Dumnezeu este suveran.

Dar vă spun încă un lucru mare despre Dumnezeu: El nu ne-a părăsit acum, fără să ne facă cunoscut Adevărul Său și fără să ne arate cum să procedăm. El nu ar fi drept dacă ne-ar pedepsi pentru că am făcut ceva despre care nu am știut cum se face, și apoi să ne lase să ne poticnim în ceva. El nu este așa. El este un Dumnezeu care spune un cuvânt și așteaptă să fie crezut de către copiii Lui. Și de aceea, El știe ce este cel mai bine, când trebuie făcut și cum trebuie făcut. Noi avem părerile noastre despre aceasta, dar El știe când și cum trebuie făcut.

Și apoi dacă Dumnezeu ar fi stabilit un plan în legătură cu ceea ce va face, și nu ne-ar fi spus ce se va întâmpla și în ce mod se va întâmpla, atunci noi am avea o scuză dacă ne-am poticni, sau dacă am încerca să facem noi ceva; fiecare ar avea o scuză. Dar există numai o cale și aceea este Cuvântul Său.

Și încă ceva: vedem că David, aici, dorea în inima lui să facă ceva bun. Nu avea scopuri sau intenții rele; chivotul Domnului era departe de popor, iar el a vrut să aducă chivotul lui Dumnezeu înapoi, la locul său, ca oamenii să-L poată întreba pe Dumnezeu despre lucrurile de care aveau nevoie.

În loc să abandoneze, fratele Blair și tatăl băiețușului au venit la Domnul. Dacă fratele Blair și tatăl acestui băiețuș ar fi spus: „Este prea grav, băiatul a fost rănit, ucis.” Dar ei au mers repede la Dumnezeu. Dacă doamna aceea al cărei soț este un slujitor al Evangheliei, acum câteva zile, când și-a fracturat coloana ar fi renunțat, ce s-ar fi întâmplat? Doctorul a spus: „Ea va rămâne paralizată pe viață.” Dacă soțul ei ar fi spus: „Păi, dragă, ne vom consola cu aceasta.” Dar ei au făcut repede ceva în această privință: au mers la Dumnezeu. Sunt în Biblie câteva cazuri la care ne-am putea referi, când oameni care au intrat în necazuri, au mers la Dumnezeu.

Atunci, în zilele acelea, ei aveau un singur loc în care se

puteau întâlni cu Dumnezeu și anume la chivot, sub sânge. Acela încă mai este singurul loc: sub Sânge. Tronul harului a fost stropit pentru ca cel care se închină sau care se roagă să poată să primească milă atunci când cere ceva de la Dumnezeu. Și Dumnezeu a avut o rânduială pe care n-o va schimba cu nimic altceva. El nu va accepta nicio altă metodă, decât cea stabilită de El.

Mulți știu că de curând am predicat despre singurul loc în care Dumnezeu se întâlnește cu închinătorul, locul în care El a spus că-Și va pune Numele Său. Dacă putem găsi o biserică în care El Își pune Numele, atunci am aflat locul. El a spus: „Nu te voi binecuvânta oriunde, ci doar în locul în care-Mi voi pune Numele Meu. Îmi voi așeza Numele într-un loc și voi trebuie să vă întâlniți cu Mine acolo. Acela este singurul loc în care vă voi întâlni.” Și noi am văzut unde Și-a pus El Numele. Și acela este singurul loc în care El se întâlnește cu închinătorul; iar Numele Său a fost Isus Hristos. Numele lui Dumnezeu este Isus Hristos.

Isus a spus: „*Eu am venit în Numele Tatălui meu.*” Fiecare fiu vine în numele tatălui său. Iar El a venit în Numele Tatălui. Și nu este sub ceruri un alt nume dat oamenilor, fie că se numește metodist, baptist, prezbiterian, biserica lui Hristos, sau orice altceva; este un singur loc în care Dumnezeu se întâlnește cu omul și anume când omul este în Isus Hristos: singurul loc. Și toate aceste lucruri din Vechiul Testament au prefigurat aceasta. Vreau ca voi s-o înțelegeți clar. Este o lecție de școală duminicală. Și am notat aici câteva versete. M-am gândit că aceasta vă va ajuta să înțelegeți că toate lucrurile din vechime s-au întâmplat ca exemple pentru noi.

Noi vedem că Dumnezeu avea o cale de a face lucrurile, dar David, fiind binecuvântat de Dumnezeu de curând, prin aceea că fusese pus rege, el s-a gândit că ar putea face ceva pentru Dumnezeu, oricum ar fi făcut-o. Dar el nu s-a apropiat de acest lucru în modul corect.

Observăm cum Dumnezeu Își descoperă Cuvântul Său la vremea hotărâtă de El. Cum ar fi putut să știe Martin Luther despre mesajul de azi? Cum ar fi putut să știe biserica catolică despre mesajul lui Martin Luther? Cum ar fi putut să cunoască John Wesley mesajul lui Luther? Cum ar fi putut să cunoască Wesley mesajul penticostal? Sau cum ar fi putut să cunoască penticostalii, acest Mesaj? Vedeți? El îl

descoperă la vremea Lui, pentru că acest Cuvânt este o sămânță. Și pe măsură ce crește și ajunge la maturitate, El Se descoperă.

La fel cum căldura soarelui ajută la creșterea unei plante. O temperatură mai scăzută a soarelui face sămânța să răsară din pământ. Când se ajunge la un alt stadiu de temperatură, răsar frunzele. Soarele fierbinte va usca planta, dacă sămânța s-a copt, dacă este timpul secerișului. El reglează soarele și natura ca să se potrivească Cuvântului Său. El pregătește biserica, Mireasa predestinată, ca să se potrivească cu vremea în care ei trăiesc. Văzând cum națiunile se sfărâmă, pământul se scufundă, noi vedem scrisul de mână pe perete. Vedem biserica și starea ei. Vedem Mireasa și starea în care este ea. Și chiar din natură înțelegem că biserica este gata să plece. Ce timp glorios! Toți proorocii au dorit să vadă acest ceas.

El Își descoperă Cuvântul doar la vremea Lui. Martin Luther a citit aceeași Biblie ca și noi. Wesley a citit aceeași Biblie pe care a citit-o și Martin Luther. Penticostalii citesc aceeași Biblie pe care o citim și noi. Isus a citit aceeași Biblie pe care o citeau și fariseii dar ei nu au reușit să deosebească ceasul în care trăiau ei, pentru că au încercat să rețină grâul într-un stadiu timpuriu când deja era timpul secerișului.

Acum, David a făcut aici același lucru. Dumnezeu Își descoperă acest Cuvânt la vremea Lui și doar acelora pe care-i alege El ca să li-l descopere. Dumnezeu alege pe acela căruia să i-l descopere. El l-a ales înaintea întemeierii lumii. Toate lucrările Sale l-au fost cunoscute dinainte și au fost ascunse omului. El le descoperă cui vrea El și când vrea El. Totul se întâmplă la vremea Lui, hotărâtă de El și prin persoana aleasă de El. Și niciodată El nu a ales o partidă sau o sectă. Este o persoană aleasă. Cine ar îndrăzni să-L corecteze și să spună: „Acum Doamne, Tu ai greșit când l-ai pus în slujbă pe acest bărbat. El nu crede așa cum credem noi.” Cine-l va spune că a greșit? Pentru a-I spune asta, trebuie să nu fii în toate mințile. El știe ce face. El știe pe cine să aleagă și pe cine să nu aleagă, ce să facă și când s-o facă. Nu are importanță cât de mult ni se pare nouă că o anumită persoană este potrivită pentru o anumită slujbă, Dumnezeu știe cine este potrivit sau care este timpul potrivit pentru a o face.

Și creștinul adevărat așteaptă pe Domnul și așteaptă ca aceste lucruri să vină din partea Lui. Așteptați-vă slujba. Dacă simțiți o

chemare, asigurați-vă că este Dumnezeu. Fiți siguri că este corect. Asigurați-vă că este timpul pentru ceea ce spuneți. Biblia spune: „*Cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii; aleargă și nu obolesc, umblă, și nu ostenesc.*”

Observați-l pe David, regele Israelului, proaspăt uns. Samuel a turnat ulei peste el și el a fost ales de Dumnezeu ca să fie rege al Israelului. Și David a primit această descoperire de a aduce chivotul Domnului în cetatea lui David. Vedeți, nu era nimic greșit, dar David a procedat greșit. Cel mai mare împărat care a trăit pe pământ, în afară de Hristos, cred că a fost David, căci Hristos este Fiul lui David. Acum, cel mai mare bărbat, proaspăt uns, venind chiar din prezența lui Dumnezeu, a primit o descoperire, să facă ceva pentru Dumnezeu și a vrut s-o facă pentru Dumnezeu, dar descoperirea era greșită. Acesta este un lucru mare. Este în legătură cu tema noastră: „A încerca să faci o slujbă lui Dumnezeu fără a fi chemat s-o faci.”

Observați, David a primit descoperirea. Nu prorocul Natan a primit-o, ci David, împăratul. Lui Natan nici nu i s-a cerut părerea. El nu l-a întrebat pe Natan. Dar, ați văzut, aici în 1 Cronici, el s-a sfătuit cu căpeteniile peste mii și peste sute. Nu s-a sfătuit cu Natan. S-a sfătuit cu poporul și cu preoții și teologii aceluși timp, cu cărturarii și teologii. David s-a sfătuit mai întâi și a spus: „Dacă aceasta este de la Dumnezeu, să mergem și să aducem în cetate chivotul legământului Dumnezeului nostru ca să putem primi sfatul lui Dumnezeu, înainte de a face ceva.”

S-a spus că în zilele lui Saul ei au încetat să mai întrebe pe Domnul prin Urim și Timim; au renunțat s-o mai facă. Iar David a spus: „Acum, să ne întoarcem la Dumnezeu cu toții. Să ne întoarcem la ceea ce este drept. Să mergem și să aducem chivotul aici, (cu alte cuvinte: să aducem în cetate prezența lui Dumnezeu.) Să avem o trezire. Să aducem oamenii înapoi.” El avea o descoperire ce părea bună, dar nu era în voia lui Dumnezeu. În loc să întrebe sursa care ar fi trebuit întrebată, el s-a sfătuit cu căpeteniile lui, pentru că tocmai devenise împărat și a urmat modul acela de gândire, al acestor oameni cu vază. Apoi a mers în biserica oficială și a întrebat dacă ei ar putea să aibă trezirea: el s-a sfătuit cu preoții, cărturarii, fariseii, căpeteniile peste mii și peste sute, „Este aceasta voia Domnului?” Ei au răspuns afirmativ. Dar, vedeți

voi, el n-a întrebat sursa principală prin care lucrează Dumnezeu întotdeauna. Aici a dat el greș.

Intenția lui era bună. Scopul era bun, să aducă o trezire în oraș, să aducă oamenii înapoi la Dumnezeu. Dar el nu a întrebat despre felul în care Dumnezeu spusese că trebuie făcut. Vedeți? Chiar tot poporul și preoții au fost de acord că împăratul avea dreptate. Ei aveau nevoie de chivot înapoi în oraș. Ei aveau nevoie de prezența lui Dumnezeu. Ei aveau nevoie de trezire. Dar Dumnezeu nu a făgăduit că va descoperi Cuvântul Său, la vremea Lui, împăratului. Dumnezeu nu schimbă niciun pic sensul Cuvântului Său. El nu a făgăduit că va descoperi Cuvântul Său împăratului.

În aceste lucruri există o rânduială a lui Dumnezeu și nu contează cât de sinceri sunt oamenii și cât de bine intenționați sunt ei și cum vor ei să facă lucrurile. Acesta este lucrul care doresc să fie înțeles bine. Căci eu am vrut să fac în așa fel încât voi să trebuiască s-o vedeți, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Și din acest motiv m-am oprit atât de mult asupra acestui lucru. Nu ca să vă iau timpul vouă, celor care ascultați prin transmisiunea telefonică. Nu, ci eu vreau să înțelegeți.

Nu contează câtă nevoie este sau cât de mult sunt cu toții de acord că este nevoie sau cât de adevărat este acest lucru: totuși mai este un lucru care trebuie aflat: este aceea voia lui Dumnezeu? Dumnezeu n-a făgăduit niciodată că-și va descoperi tainele Sale împăraților Săi sau poporului Său.

Ca pe vremea lui Mica, fiul lui Imla. Amintim și aceasta, ca voi să înțelegeți bine. Mica era un om sărac și venea dintr-o familie săracă. Dar Ahab, împăratul Israelului, o națiune sub conducerea lui Dumnezeu, a făcut o școală de prooroci aleși, selecționați și erau patru sute de astfel de prooroci în școala aceea. Ei erau oameni cu renume. Nu erau prooroci falși. Erau prooroci evrei, bărbați adevărați. Și ei L-au întrebat pe Domnul prin acești bărbați. Iar aceștia au proorocit. Dar, vedeți voi, la confruntarea finală fiecare dintre ei a fost în afara voii și a Cuvântului lui Dumnezeu.

Iosafat a coborât din Ierusalim ca să-l întâlnească pe Ahab, iar ei s-au îmbrăcat și au stat la porți și au adus proorocii înaintea lor. Mai întâi Ahab a zis: „*Știți că Ramot din Galaad este al nostru. Și noi*

stăm fără grijă, în loc să-l luăm înapoi din mâinile împăratului Siriei.” Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Iosua l-a dat poporului, dar filistenii l-au cucerit. Și a spus: „Copiilor noștri le trebuie pâine, iar noi nu avem destul pământ ca să producem pâine; iar dușmanii noștri, filistenii, păgânii, își hrănesc copiii tocmai de pe pământul pe care Iehova Dumnezeu ni l-a dat nouă.” Aceasta era foarte drept. Și a spus: „Noi, poporul lui Dumnezeu, stăm aici cu copilașii noștri nevoiași; iar dușmanul nostru își hrănește copiii de pe pământul pe care Dumnezeu ni l-a dat nouă, când ne-a chemat din Egipt.” Așa ar fi pus problema un teolog, nu-i așa? El a spus: „Să nu ne urcăm și să ne luăm pământul pe care ni l-a dat Dumnezeu?” Iosafat a spus: „Da, te voi ajuta. Noi suntem frați. Tu ești în Israel, eu sunt în Ierusalim. Oricum, Iosafat era un om bun, un împărat, un om neprihănit care-L iubea pe Domnul. Ahab era un credincios căldicel. Iosafat a spus: „Ascultați, n-ar trebui mai întâi să-L întrebăm pe Domnul despre aceasta?” *„Nu mai este aici niciun prooroc al Domnului, ca să-L putem întreba?”* (Vedeți, dacă David ar fi făcut ceea ce a făcut Iosafat...) El a întrebat: „N-ar trebui să mai fie pe aici un prooroc al Domnului, ca să-L putem întreba?” Fiindcă era Israelit, Ahab a răspuns îndată: „Sigur. Am patru sute de evrei ca noi, prooroci evrei din organizația noastră. Mă voi sfătui cu ei. Ei sunt prooroci.”

Voi spuneți: „Aceasta mă face să mă poticnesc, frate Branham. Prooroci?” Oh, da. În timpul lui Ieremia a fost un astfel de prooroc care a spus că vor fi în robie numai doi ani. Domnul îi spusese lui Ieremia că vor fi 70 de ani de robie și i-a poruncit să-și facă niște juguri pe care să și le pună pe gât, dar Hanania a ridicat jugul de pe grumazul adevăratului prooroc și l-a sfărâmat. Dar voi știți ce i s-a întâmplat. Oh, da. Voi trebuie să rămâneți cu Cuvântul!

Astfel, au venit acești prooroci și au spus: „Suie-te! Domnul este cu tine.” Și unul dintre ei, Zedechia și-a pus două coarne de fier și a spus: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL, (omul acela era sincer) așa îi veți alunga pe dușmanii voștri înapoi în țara lor și veți lua ceea ce-I aparține lui Dumnezeu. Vouă vă este dat. *„Așa vorbește Domnul: “Cu coarnele acestea vei bate pe Sirieni până îi vei nimici.”* Eu nu cred că el era un fățarnic. Cred că era un om bun. Eu cred că toți erau oameni buni.

Voi spuneți: „Prooroci?!” Da. Amintiți-vă, chiar omul care

a încuviințat uciderea lui Isus Hristos a proorocit pentru că era slujba lui. În anul acela el era mare preot și pentru că avea slujba aceea, Duhul lui Dumnezeu a venit la el. Aceasta nu înseamnă că el a fost mântuit. Caiafa a proorocit pentru că aceea era slujba lui. Iar acești prooroci, fiind în slujba de prooroci, au proorocit și Duhul lui Dumnezeu a venit peste ei, bărbați cu daruri ale Duhului.

Eu sunt conștient că vorbesc unor oameni din care 99% sunt pentecostali. De multe ori Dumnezeu se poate ocupa de oameni, le dă un dar și oamenii vor exercita presiuni asupra acestor purtători de daruri. Dacă acel bărbat sau acea femeie nu sunt chemați cu adevărat de Dumnezeu, vor spune ceva ce nu este voia Sa, pentru că oamenii îi vor constrânge s-o facă. Din această cauză a trebuit să-l opresc pe păstorul nostru de aici. Într-o dimineață pe la ora trei, în pădure, Dumnezeu mi-a spus: „Mergi și spune-i fratelui Neville.” Eu am venit la tine, nu-i așa frate Neville? Fiecare spunea: „Frate Neville, proorocește-mi. Spune-mi aceasta sau cealaltă.” Vedeți? L-ați fi făcut să spună lucruri care nu s-ar fi împlinit. Cei ce așteaptă să vadă ceea ce Domnul dorește să facă își înnoiesc puterile. Vedeți?

Acești oameni au privit problema aceea în mod firesc: „Ne aparține.” Dar vedeți, ei nu au găsit Cuvântul și voia lui Dumnezeu. Apoi a venit Mica și a avut o vedenie. Mai întâi el a verificat. Observați? A spus: „Așteptați. Lăsați-mă o seară. Lăsați-mă să aflu și poate mâine vă voi răspunde.” El nu s-a grăbit să spună „AȘA VORBEȘTE DOMNUL” ca să fie în concordanță cu ceilalți prooroci; el a spus: „*Viu este Domnul, că voi vesti (numai) ce-mi va spune Domnul.*” Iar în ziua următoare Dumnezeu i-a spus ce se va întâmpla. Și era absolut contrar celorlalți. Era în contradicție cu întreaga școală. Pentru acest lucru, unul dintre ei a mers și l-a lovit în față. Dar vedeți, el a așteptat. Apoi când a făcut-o, el a comparat proorocia sa, vedenia, cu Cuvântul scris și se potrivea.

Dacă cineva spune că are descoperirea de a boteza în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, atunci aceasta este contrar Cuvântului. Niciunul dintre apostoli n-a făcut-o vreodată. Când ei spun că nu cred în sămânța șarpelui, atunci ce spun ei este contrar Cuvântului. Toate aceste lucruri sunt contrare Cuvântului. Trebuie să se potrivească cu Cuvântul și să fie la vremea potrivită.

Dacă David s-ar fi sfătuit cu cine trebuie și ar fi fost vremea potrivită pentru acel lucru, totul ar fi fost în ordine. Chivotul ar fi venit la locul lui, dar atunci nu era vremea potrivită pentru aceasta. Observați. Când au coborât să aducă chivotul, toți demnitarii au spus: „Acesta este lucrul care trebuie făcut, David. Slavă lui Dumnezeu. Noi avem nevoie de o trezire.” Era ca o zi de rusalii de azi: bapțiști, prezbiterieni. „David, tu ești împăratul nostru. Căpitanul cutare și maiorul cutare și generalul cutare vor fi la adunarea ta. Ei spun că acela este lucrul care trebuie făcut, David. Toată țara este cu tine.”

Aceasta este problema astăzi. Nu vreau să fie țara cu mine. Eu Îl vreau pe Dumnezeu, chiar dacă nimeni nu este de partea mea. David avea toți căpitanii de partea lui. Forțele militare cooperau cu el. Toți erau de acord cu el: toate cultele, toți teologii. La fel a făcut Ahab și alții din Scriptură. Dar nu l-a avut pe Dumnezeu, pentru că el era în afara voii lui Dumnezeu. Sper că înțelegem aceasta.

Observați. Ei au făcut fiecare lucru religios pe care l-au putut face. Probabil că au făcut publicitate: „Mare trezire, chivotul va fi adus înapoi. Noi vom avea o trezire.” Observați, el a trimis cântăreți. A trimis oameni cu harfe, cu trâmbițe și au făcut fiecare lucru religios pe care l-au știut; și totuși Dumnezeu nu era în acestea. Noi vedem acestea repetându-se, nu-i așa? Ei au luat toți cântăreții. Au luat pe cei care cântau la harpă, cei ce sunau în trâmbiță, femeile, bărbații, oricine cânta; au trecut prin fiecare procedură religioasă. Nu vreau să spun aceasta, dar trebuie s-o spun: tot așa este cu aceste culte de astăzi. Penticostalii și ceilalți, trec prin fiecare procedeu religios, ei cântă și strigă.

Observați, David a strigat din răspuțeri, a sărit și a parcurs toate procedurile religioase posibile; și totuși Dumnezeu nu era în aceasta. Și motivul și scopul său erau corecte; dar a mers cu acestea pe o cale greșită. Vedeti? A făcut toate ritualurile religioase: a strigat, a cântat, a avut cântăreți deosebiți, toate le-a avut. Au dansat în duhul. Au făcut tot ceea ce era religios.

Era ceva asemănător cu marile evanghelizări din timpul nostru. Ei au vrut să câștige lumea pentru Hristos. Nu există așa ceva. Se întâmplă lucruri mari, treziri răsunătoare – dacă ei și-ar da seama că timpul a trecut. Lucrarea este condamnată! Dar ei țin evanghelizări

mari, organizații și toate celelalte. Dar rezultatul este ca în vremea lui David. Nu a funcționat. Noi mergem și avem o trezire. Unii dintre marii noștri evangheliști de astăzi spun că au treizeci de mii de convertiți în șase săptămâni; iar după un an, nu mai găsesc treizeci dintre ei. Ceva este greșit. Este exact același lucru pe care l-a făcut David. Mari demnitari, oameni cu renume, mari predicatori, școli mai mari, mare autoritate, dar ei încă se mai sfătuiesc cu un cult învechit în loc să privească în Cuvântul lui Dumnezeu și să vadă când este vremea potrivită. Anumite plante se pot cultiva numai în anumite perioade din an.

Acum, să vedem ce s-a întâmplat. Cu toate că emoțiile lor religioase erau mari, intențiile lor erau mari, cruciada lor era mare, la fel cântările, dansul, strigătele, muzica; iar ei au avut chivotul. La ce bun chivotul, fără Dumnezeu? Este numai o cutie de lemn, cu câteva table de piatră. Este ca luatul cinei sau ca a fi botezat. La ce-ți folosește botezul dacă nu te-ai pocăit mai întâi? La ce-ți folosește să iei cina și să fii un fărnaric, dacă nu trăiești viața nouă și nu crezi tot Cuvântul lui Dumnezeu? Dacă iei o parte din acesta, iar restul nu-l mai iei: aceasta arată că undeva este ceva greșit.

Să vedem acum ce se întâmplă când nu este luat în considerare Dumnezeu și timpul lui Dumnezeu, ci numai părerea oamenilor. Mulți oameni mi-au spus: „De ce nu vii aici să ții o adunare? Noi te chemăm. Semnează aceasta, sau cealaltă.” Așteptați. Voi vreți aceasta, dar ce spune Dumnezeu despre aceasta? Mulți oameni mi-au spus așa. Eu am avut o invitație, întâlniri, am așteptat un an. Așteptați. De unde să știu ce să spun, până nu-mi spune Dumnezeu ce să spun? Vedeți? Trebuie să așteptați. Din cauza aceasta am spus: „Lăsați-mă să văd ce a spus El.” Vedeți? Așteptați. „Cei ce așteaptă pe Domnul își înnoiesc puterile.” Este corect? Amin.

Observați, ei s-au sfătuit numai cu preoții din timpul acela, cu teologii, cu cultele. Și făcând aceasta, sfătuindu-se cu preoții și cu adunarea, cu poporul, ei au greșit. Observați. Chivotul era Cuvântul. Știm că este așa, căci chivotul este Hristos, iar Hristos este Cuvântul. Vedeți? Chivotul sau Cuvântul, nu a fost pus la locul său hotărât de la început. Oh, nu treceți pe lângă aceasta, biserică! Totul era desăvârșit, totul arăta bine, ca și cum se apropia o mare trezire; dar pentru că

nu au consultat persoana potrivită pentru aceasta, au dat greș. Ei s-au sfătuit cu preotul, cu demnitarii, cu teologii, cu cântăreții și au adus totul într-un singur gând și o mare organizație a armatei; totul era în armonie pentru o adunare mare; dar nu l-au întrebat pe Dumnezeu. Așa a făcut Ahab; așa au făcut și alții. Ce moment trist!

Acum, nu pierdeți aceasta. Ei au trecut pe lângă, pentru că nu au întrebat pe trimisul Lui. Și făcând aceasta, (priviți) mergând la preot, la teologi, la forțele militare, și neluând în seamă mesagerul aceluia ceas, Natan, ei au greșit. Ei au mers și au ridicat chivotul și l-au pus într-un car nou, (sau va începe un nou cult) și nu în felul hotărât de Dumnezeu pentru a fi purtat. Trebuia să fie purtat pe umerii leviților. Dar vedeți, când începeți rău, veți continua rău.

Dacă un glonț urmează să fie îndreptat spre o țintă, și voi smuciți doar puțin țeava armei, la o distanță mare deviația glonțului va fi mult mai mare. Voi începeți într-un mod greșit. Oh, Dumnezeule, ajută-ne să vedem că acest lucru a început rău, aceste mari cruciade ale ceasului. În loc să ceară sfatul lui Dumnezeu în privința aceasta, ei cer sfatul preoților și al oamenilor religioși; sunt consultate cultele. „Veți avea cutare și cutare? Eu cred că dacă-i vom aduce pe toți împreună va fi bine.” Nu-i aduceți pe toți împreună. Luați numai Cuvântul lui Dumnezeu în legătura cu aceasta!

La ce rezultat au ajuns ei făcând ceea ce au făcut? Ei au mers mai departe cu vechiul lor program religios care era pe lângă Cuvântul lui Dumnezeu și în afara vocii lui Dumnezeu. Lucrul acela murise cu ani în urmă. Erau lucruri vechi și uscate. În zilele Domnului Isus acelea erau lucruri învechite. Ei nu au știut. El a spus: „Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine, căci Moise a spus că Eu voi veni.” Ei au spus: „Părinții noștri au mâncat mană în pustie.” El a spus: „Ei toți sunt morți.” El i-a numit orbi pe farisei și pe conducătorii religioși. „Dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.” Dar ei nu au făcut-o. Erau prea înțepenți în căile lor. Trebuia ca lucrurile să se desfășoare cum voiau ei.

Așa a făcut și David. A făcut-o în felul său, așa că a spus: „Știți ce voi face? Mutăm chivotul.” El a avut o descoperire. „Acum ne mutăm, astfel că o vom face într-un mod nou. Zilele minunilor au trecut, așa că ne vom face pur și simplu o altă organizație. Vom

construi un car nou și le vom arăta că începe ceva nou.” Ce profecie falsă. Trebuie să vă întoarceți la modul în care a spus Dumnezeu că se face.

Ei au pus chivotul pe umerii leviților, deasupra inimii. Chivotul, Cuvântul, nu trebuie purtat de un cult nou, sau de teoriile unui om, ci trebuie pus în inimă. Cuvântul lui Dumnezeu nu trebuie manipulat de culte; trebuie mânuit de inima unui om în care Dumnezeu poate intra și se poate descoperi. Și dacă El se descoperă conform Cuvântului, atunci este de la Dumnezeu. Dacă nu, atunci nu este de la Dumnezeu.

Sigur că un fariseu putea să spună: „Cine zice că nu putem face aceasta și cealaltă? Moise ne-a dat aceste porunci.” Dar Moise a mai spus și altceva. Satan a spus „Este scris...”, dar Isus a spus: „*De asemenea mai este scris...*” Dacă ar fi recunoscut timpul în care trăiau, „Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise... Este cine să vă judece: Moise. Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine, căci el a scris despre Mine: „*Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica din mijlocul fraților tăi un prooroc ca mine; de El să ascultați.*” Dacă ei l-ar fi cunoscut pe Moise, l-ar fi cunoscut și pe El.

Acum fiți atenți. Să nu scăpați acest lucru: vedeți, ei s-au sfătuit cu preotul, cu demnitarii, cu toată adunarea, s-au sfătuit cu toată vecinătatea ca să se strângă în vederea acestei mari adunări ce va urma, și în felul acesta ei n-au procedat corect. Ei nu s-au sfătuit cu Dumnezeu și nu au înțeles ce timp era. O, frate, ascultă. În ce timp trăim noi? În ce epocă? În ce ceas ne aflăm noi? Nu este timpul acelor lucruri despre care discută ei. Acestea au trecut. Judecata este aproape acum. O puteți vedea apropiindu-se. Vă amintiți de stânca de pe munte? Ceasul judecății. Vă aduceți aminte de vedenia despre Mireasă? Păstrați-o în cadență. Nu o lăsați să iasă din cadență.

Observați, chivotul ar fi trebuit purtat pe umerii preotului. David și toți preoții ar fi trebuit să știe mai bine. Preoții ar fi trebuit să știe mai bine. Cărturarii, teologii, ei ar fi trebuit să știe mai bine căci Cuvântul a spus să nu procedeze în felul acela. Iar astăzi când ei spun: „O, Isus Hristos nu este același ieri și azi și în veci; aceasta este telepatie”, ei nu reușesc să vadă Cuvântul făgăduit. „O, asta a trecut demult!” David a spus „O, stați puțin. Pe vremea lui Moise trebuia pus pe umerii preoților. Noi astăzi îl vom pune într-un car nou. Eu am o

descoperire asupra acestui lucru.” Preotul a spus: „Amin, David.” Vedeți? Preoții s-au poticnit datorită influenței noului lor consiliu ecumenic, care spunea ca ei să fie împreună și să facă acest lucru în felul acesta. Ei nu s-au sfătuit cu persoana potrivită. Ei nu au procedat corect. De aceea au avut probleme. Da.

Seara trecută în Chicago, când un mare învățat, unul dintre cei mai mari penticostali a stat înaintea unui grup religios. Urma ca eu să am o adunare cu oamenii de afaceri, dar am crezut că voi fi în Africa. Dar m-am întors chiar cu o zi înaintea adunării. Și ei au ales un mare intelectual penticostal și el le-a spus că această mișcare ecumenică este de la Dumnezeu și a spus că toți se întorc înapoi; chiar și biserica catolică va reveni la starea de la început, toți vorbesc în limbi și aceasta este dovada și așa mai departe. Fără să știe că acest lucru este o cursă a diavolului! Iar un bărbat pe care eu nu-l cunoșteam s-a ridicat. Câteodată plantezi sămânța. Nu știi ce se va întâmpla. Dar îndată ce vorbitorul a terminat, președintele Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline a spus: „Eu nu vreau să spun ceva împotriva vorbitorilor noștri, dar fratele Branham a spus altceva. El a spus că acest lucru va duce la semnul fiarei.” Acela a spus: „Dar fratele Branham nu știe despre ce vorbește.” Celălalt a spus: „Noi credem că știe!” Vedeți?

Și în Chicago ei au întrebat câți ar fi de acord ca eu să vin să le prezint ce cred eu despre aceasta. Ei au început să strige. Vedeți, voi semănați semințele. Nu știți ce se va întâmpla. Continuați doar să semănați. Când sosește ceasul, unii din ei, ca și Toma – el a fost cam ultimul care l-a văzut pe Domnul, dar el trebuia să-L vadă, ca să-L creadă. Vedeți? O, Toma a venit, dar întârziase puțin. Acum, când ei vor vedea împlinindu-se lucrurile proorocite ca AȘA VORBEȘTE DOMNUL, atunci vor spune „Dați-ne din untdelemnul vostru.”

Dar acum observați influența. Câteodată se strâng împreună oamenii cu renume. Îi auziți spunând că „Marele nostru X sau Y.” Niciodată să nu faceți acest lucru. Între noi nu sunt oameni mari. Unul singur este Mare și acela este Dumnezeu. Noi suntem frați și surori. Nu contează dacă tu ești pastor într-o biserică cu cinci oameni, aceasta nu te face pe tine mai mic; acest lucru te face pe tine să fii un frate, dacă ești credincios Cuvântului lui Dumnezeu. Dumnezeu nu are copii mici și copii mari. El are doar copii și ei sunt toți la fel. Observați,

Dumnezeu însuși a coborât din palatele de fildeș ale slavei ca să devină unul dintre noi. Acum, cine este cel mare? El nu a venit aici în chipul unui preot, ci în chip de rob și a spălat picioarele apostolilor Săi, chiar țărâna pe care el a creat-o. Acum, cine este mare?

Dar acești bărbați au fost influențați. Ei nu au înțeles. S-au gândit că se va întâmpla un lucru nou - că se va întâmpla ceva ce n-a spus Dumnezeu. Ei s-au apropiat de lucrul acesta pe o cale greșită. Acest entuziasm i-a cuprins atunci, în urmă, pe toți: fiecare denominațiune trebuia să aibă un vindecător. Fiecare trebuia să aibă aceasta sau cealaltă. Fiecare denominațiune trebuia să aibă un mic David. Fiecare trebuia să aibă aceasta sau cealaltă. Vedeți ce s-a întâmplat? S-a întâmplat și aici exact același lucru. Influența unora asupra altora. A fost ignorat Cuvântul pentru timpul în care trăiau ei. Observați, umerii levitului erau calea originală pe care Dumnezeu hotărâse să se facă lucrul acela. Chivotul trebuia pus pe umerii leviților. Orice în afară de lucrul acesta, era pe dos. Ceea ce a spus El, este exact ceea ce a intenționat să spună. Dumnezeu nu poate schimba Cuvântul Său. Acesta este motivul, rămâneți cu Cuvântul Său. Dacă vreți să vă notați, eu am un text din 1 Cronici 15:15.

Observați acum! Eu doresc ca voi să țineți aceasta **în** minte. Pentru a păzi poruncile lui Dumnezeu, pentru a face orice lucru pentru Dumnezeu în mod corect, pentru a face în mod corect o slujbă pentru Dumnezeu, sunt cinci „trebuie” – aveți nevoie de cinci lucruri, pentru a face corect o slujbă pentru Dumnezeu.

David făcea o slujbă pentru Dumnezeu. El făcea tot **ceea** ce știa să facă, dar L-a omis pe Dumnezeu. Vedeți? El făcea un lucru corect, un lucru bun pentru popor, un lucru bun pentru biserică. Dar sunt cinci „trebuie”; vreau să țineți minte acest lucru. Nu are importanță cât de sincer poate fi un om când face o slujbă lui Dumnezeu – aceste cinci lucruri trebuie să fie prezente acolo.

Mai întâi trebuie să fi sosit ceasul Lui Dumnezeu pentru a face lucrul respectiv. Dacă ar fi venit Moise și ar fi spus: „Noi vom construi o arcă și vom pluti pe Nil cum a făcut Noe!”? Pentru arcă era bun timpul în care a trăit Noe, dar timpul lui Moise nu era potrivit pentru așa ceva. Dacă ar fi venit Isus și ar fi zis: „Vă spun ce vom face. Vom merge pe munte ca Moise și vom primi din nou legi.”? Vedeți? El

era legea aceea! Vedeți? Voi trebuie să vă aflați la timpul Său. Trebuie să fie vremea Lui. Ați înțeles acum? Trebuie să fie timpul Său, timpul și vremea Lui și trebuie să fie conform Cuvântului Său care a fost vorbit.

Nu îmi pasă cât de bine spui tu că ar trebui să fie una sau alta. Trebuie să fie conform Cuvântului Său, conform timpului Său. Și trebuie dat persoanei prin care a ales El să lucreze. Nu-mi pasă de demnitari. Regele David era la fel de mare ca oricare dintre ei. Era rege peste un popor. Însă Dumnezeu avea o cale prin care trebuiau făcute lucrurile și El le-a spus cum o va face. Dar ei n-au făcut-o. Trebuie să fie conform Cuvântului Său, conform timpului Său, conform programului Său; și trebuie ca lucrul să se facă prin persoana pe care a ales-o El.

Moise a încercat să fugă de aceasta. „Ia pe altcineva.” Dar Dumnezeu l-a ales pe Moise. Pavel a încercat să scape de aceasta – și mulți alții la fel. Dar lucrarea trebuie să se facă prin acela pe care El l-a ales. Și mai întâi acest lucru trebuie să vină la proorocii Lui. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să vină la proorocii Săi: Amos 3:7: „*Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi prooroci.*” Patru. Iar proorocul trebuie dovedit prin Cuvântul lui Dumnezeu. Aici sunt cei cinci „trebuie”. Trebuie să fie în felul acela: timpul Său; vremea Lui - când a spus El că se va întâmpla; și omul ales de El și trebuie să fie un prooroc dovedit. Găsim în Scriptură mulți prooroci care nu au fost legitimați, dar Proorocul nostru este Isus Hristos.

Acum observați. Dumnezeu nu le descoperise lucrul acela prin calea dată de El. Ei au primit felul lui David de a proceda. Au primit procedura preoților. Au acceptat felul de lucru al cărturarilor, al teologilor, dar nu al lui Dumnezeu. Natan era proorocul acelui timp. Mai târziu el le-a spus cum să procedeze. Dar vedeți, ei au făcut-o fără a-l consulta și pe Natan. Nicăieri nu se spune că s-au sfătuit cu Natan. Se petrecea un lucru deosebit și era multă influență acolo. Mă gândesc la cântarea aceea:

*Când inimile ard, ajută-mă Doamne
Să-mi smeresc mândria și să chem Numele Tău;
Învață-mă să nu mă bizui pe ce fac alții,
Ci să aștept în rugăciune un răspuns de la Tine.*

Vedeți? Este în felul acesta. S-o văd întâmplându-se în modul corect; atunci se crede.

Acum, Dumnezeu le-a descoperit acel lucru prin David, prin slujitori, prin popor, prin căpeteniile peste mii și peste sute, însă nu prin Natan care avea pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Și Domnul a spus că nu va face nimic fără ca mai întâi s-o descopere proorocului epocii respective. Vedeți ce au făcut ei? Ei au procedat exact pe lângă Cuvântul lui Dumnezeu când au pus chivotul într-un car nou. Vedeți? Ei au pornit să o facă pe lângă porunca lui Dumnezeu.

Și astăzi se întâmplă același lucru, prieteni. Din această cauză avem atâtea evanghelizări și atâtea activitate religioasă, și nu este niciun rezultat. Este tot mai multă necredință, mai mult păcat. Eu vă spun: națiunea aceasta este terminată și nu numai aceasta, ci și alte națiuni. Această națiune a devenit ca Anglia de altă dată, curva celorlalte națiuni. Această națiune, precum Anglia de altădată, a fost curva tuturor celorlalte națiuni.

În Mozambic, la 780 de km de civilizație, în junglă, copiii răzvrățiți îl ascultă pe Elvis Presley, bățându-și capetele câte-o noapte întregă. Și ei totuși spun că: „El este foarte religios, el și Pat Boone și ceilalți.” Ei sunt Iuda al acestui ceas, și nu o știu. Și aceasta-i partea rea. Ei cred că sunt în regulă. Nu a spus Isus acestei epoci a bisericii Laodiceene: „Și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol”? Și nu o știi! Copiii penticostalilor din Africa și din jur spun: „Elvis Presley cântă mai frumos decât orice ai auzit vreodată.” Fără îndoială, dar și David a făcut-o; este ceea ce au făcut cântăreții, dar acest lucru a adus moartea în tabără. Vedeți unde am ajuns noi astăzi, prieteni?

Procedura originală a lui Dumnezeu era ca ei să pună chivotul pe umerii leviților, însă ei l-au pus într-un un car nou. Această procedură nu va funcționa niciodată. Ei nu s-au sfătuit cu cine trebuie. Vedeți? S-au apucat să facă lucrul acesta într-un mod greșit și exact acest lucru s-a întâmplat și în timpul acesta. Când oamenii – indiferent cât sunt de sinceri - încearcă să facă o slujbă pentru Dumnezeu procedând altfel decât a descoperit-o Dumnezeu, va ieși întotdeauna o încurcătură. Dumnezeu o face doar în felul Lui. Oameni buni, indiferent cât de sincer ați încerca s-o faceți, dacă treceți pe lângă felul de a proceda al lui Dumnezeu, veți produce o încurcătură.

Ca și Balaam în vremea lui. Balaam era un prooroc. Era un prooroc și Cuvântul a venit la el în mod exact: „Să nu mergi acolo. Ei sunt aleșii mei.” Iar la Balaam au venit demnitarii, cu armata, cu predicatorii, cu oamenii influenți și i-au spus: „Ei bine, eu îți spun, împăratul te va cinsti.” Vedeți, exact cum a făcut David, exact așa se întâmplă și azi - puneți totul într-un simbol și veți înțelege. Dacă înțelegeți spuneți „Amin.” Vedeți? Exact cum se întâmplă acum. Dar clerul, preoții, teologii și cărturarii au spus: „În felul acesta trebuie să se procedeze.” Dar nu a fost așa. Și s-a dovedit că nu a fost așa.

Iar Dumnezeu i-a spus lui Balaam la început: „Să nu te duci.” Dar influențat de ceilalți a procedat exact invers față de ceea ce a spus Dumnezeu și în loc de o trezire au obținut un blestem. O, sigur, el a mers acolo și a învățat poporul: „Priviți! Așteptați! Știți ceva? Noi suntem moabiți. Vă amintiți, regina noastră este fiica lui Lot. Noi suntem din același sânge. Toate denumiriile noastre sunt la fel.” Să nu vă amestecați cu ei. Stați deoparte! Așa că el a spus: „Noi suntem toți la fel. Poporul tău este ca și al meu. Ne putem încuscri, putem avea un adevărat consiliu ecumenic. Vedeți? Cu toții ne putem strânge și să ne întoarcem din nou la început.” Și Dumnezeu a blestemat lucrul acela. Acel păcat nu i-a fost iertat niciodată Israelului. A rămas cu ei tot restul zilelor lor. N-a fost iertat niciodată. Ei au pierit în pustie pentru că nu au procedat conform hotărârii lui Dumnezeu. Observați, pentru ceea ce au făcut ei, Israelul a pierit în pustie și Isus a spus: „*Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit.*” Vedeți cine a rămas cu Moise și cu programul lui Dumnezeu: Iosua și Caleb.

Observați iarăși ce a făcut David. Ce s-a întâmplat când el a procedat așa? Moartea a lovit o persoană sinceră. Și eu cred că încă suntem în transmisie și vreau să se audă în întreaga țară. Pentru că David a făcut acest lucru fără a se sfătui cu Natan și fără a lua Cuvântul Domnului în privința aceasta, oameni sinceri au fost loviți cu moartea. Da, el a întins mâna, el care trăise în prezența chivotului care ieșise din casa lui. Boii s-au împiedicat și chivotul era să cadă. Ei deja făcuseră un lucru greșit, acum aveau două lucruri greșite. Primul lucru greșit: ei nu s-au sfătuit cu Natan. Următorul lucru pe care l-au făcut: ei au mers acolo fără a consulta Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel au mers împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Și acest bărbat bine intenționat, care era

un îngrijitor, un episcop (supraveghetor), s-a gândit: „Ei bine, eu nu vreau ca Dumnezeu să fie dezamăgit.” Așa că a pus mâna pe chivot, fără să fie levit și a murit. Trei lucruri greșite.

Acum gândiți-vă adânc și vedeți ce au făcut denomi-națiunile azi. Vedeți? Ei au respins lucrarea lui Dumnezeu numind-o învățătură falsă. Priviți unde au ajuns ei. Ei vor forma conciliul lor ecumenic. Ei ai numit lucrarea lui Dumnezeu telepatie, când Însuși Dumnezeu a dovedit că este adevărul. Ei spun despre noi: „O, ei sunt numai niște naivi. Ei nici nu știu despre ce vorbesc.” Aceasta este corect. Nu știm. Dar noi spunem cuvintele Lui și El știe despre ce vorbește. Vedeți? Eu n-o pot explica, nici altcineva n-o poate face, dar El o dovedește.

Observați! Mulți credincioși sinceri de astăzi, care vin la Hristos, care vor să vină la El din toată inima, sunt omorâți spiritual în același fel. Mulți oameni sinceri merg la biserica catolică și vor să devină creștini, merg la metodiști, la bap-tiști, la „Biserica lui Hristos”, chiar și la penticostali și vor să devină creștini, întind mâna, se unesc cu ei.

Când David a văzut ce s-a întâmplat, acest lucru l-a trezit. Frate, nu te trezi prea târziu. El a văzut că moartea a lovit. Arătați-mi rezultatele. Ce a adus națiunii și credincioșilor această așa zisă trezire, ce-i aduce pe oameni înapoi în biserici? Nici un rezultat. Au făcut într-una organizații noi și denomi-națiuni, mai mulți membri și așa mai departe. Națiunea în sine este cumva mai bună? Ei au spus că „Dumnezeu să binecuvânteze America! Este o țară creștină!” Nu este nici pe departe o țară creștină. Eu nici măcar nu mă rog pentru ea. Cum să mă rog pentru ea, când ea nu se pocăiește sub puterea lui Dumnezeu demonstrată în fața ei și o neagă și închide ușa și se depărtează? Eu o încredințez lui Dumnezeu. Ea se îndepărtează tot mai mult și acum va pieri. Priviți numai ce se întâmplă.

Mulți oameni sinceri se alătură unei organizații, sau unui grup, sau vreunui cult și ei mor acolo din punct de vedere spiritual. Nu poți să le spui nimic. Ei le-au băgat în cap: „Acești episcopi au spus așa și așa.” Tu le arăți chiar aici în Cuvântul lui Dumnezeu care este AȘA VORBEȘTE DOMNUL și ei spun: „Dar pastorul nostru spune altfel.” Mie nu-mi pasă ce spune pastorul vostru și nu contează nici ce spun eu sau altcineva: dacă este contrar Cuvântului dovedit de Dumnezeu,

contrar ceasului, timpului, mesajului și așa mai departe, uitați-o. Stați deoparte de așa ceva. Și eu trebuie să stau în fața voastră în ziua judecării, iar voi știți aceasta. (Sunt bătrân de-acum...) Nu eu știu ceva, ci El știe. Eu doar urmez ceea ce spune El.

Uitați-vă la evanghelizările mari pe care le-am avut în națiune; s-a dovedit că au fost degeaba. N-a spus Isus în Marcu 7:7: „Degeaba Mă cinstesc ei...” (În zadar a adus David chivotul. În zadar Ahab a pregătit proorocii. În zadar a luat banii Balaam.) „...dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești.”? Poruncile lui Dumnezeu contează. Nu contează sinceritatea proprie. „Oamenii aceia sunt cu adevărat sinceri.” Auzi atât de mult aceste lucruri. „Ei sunt atât de sinceri.” Ei bine, aceasta nu înseamnă nimic. Martorii lui Iehova, Adventiștii de ziua a șaptea și toate cultele acelea ies în stradă și fac lucruri pe care unul din noi nu le-ar face. Călugării catolici stau și cerșesc la colțul străzii, adună miliarde și miliarde de dolari și tot mai cerșesc; și sunt sinceri, fără îndoială. Bisericele merg și predică și așa mai departe, predicatorii stau la amvon și fac tot ce pot ei ca să aducă membrii noi în bisericile lor; dar este doar un chivot nou. Există numai un singur Chivot care trebuie urmat: Cuvântul lui Dumnezeu. Stați deoparte de orice este contrar acestui Chivot. Să nu aveți nimic de-a face cu ceea ce este pe un car nou și nu este pe umerii lui Dumnezeu.

În evanghelizările noastre mari, milioane de oameni au făcut mărturisiri. Și mă îndoiesc că au mai rămas din toți aceia, vreo sută de inși. Vedeți? Nu au folosit la nimic. Apoi priviți la Cuvântul făgăduit. Noi știm că rezultatul a fost un eșec. Unul dintre cei mai mari predicatori ai trezirii din țară la vremea actuală spune că asta a eșuat în totalitate. Biserica știe că nu a reușit. Cu toții știu că nu a reușit. De ce? De ce a dat greș lucrul acesta? Doar este pentru un scop bun. Acele evanghelizări uriașe trebuiau să-i aducă pe oameni în prezența lui Dumnezeu. Milioane de oameni și-au cheltuit banii și au investit în astfel de evanghelizări, bisericile au colaborat, s-au întâmplat lucruri mari. De ce au eșuat? Pentru că nu au cunoscut ceasul în care trăiesc. Nu-i de mirare că Isus a plâns. Lacrimile Îi curgeau pe obraji și a spus: *„Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine; de câte ori am vrut să strâng pe fiii tăi, cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!”* Însă acum a sosit ceasul tău.

Nu simțiți voi Duhul Sfânt strigând din voi: „O, State Unite și tu lume, de câte ori v-aș fi strâns, dar n-ați vrut. Acum a sosit ceasul vostru. Dumnezeu vostru al plăcerii, dumnezeul vostru al murdăriei, dumnezeul vostru al Sodomei și Gomorei, care a venit în mijlocul vostru, M-a îndepărtat pe Mine.” Copilașii noștri își fac tot felul de frizuri. Femeile noastre sunt terminate, nu mai au salvare. Bărbații noștri au devenit niște lași, umblă-n pantaloni scurți și se poartă ca fetițele, părul le atâră pe gât. Suntem sodomiți și ne așteaptă mânia și focul lui Dumnezeu. Știți cum va omorî El, cum va distruge? Cum a făcut-o întotdeauna. Curvele erau ucise cu pietre. Ei omorau cu pietre o curvă. Tot așa va ucide El biserica. Biblia spune că El va trimite ploaie din cer cu grindină de 45 de kg și-i va ucide cu pietre. Cine-L va opri? Ce știință va spune că nu se poate? El va face la fel ca atunci când a făcut o arcă prin care l-a scăpat pe Noe; o va face din nou pentru biserica Lui. Și după propriile Lui legi, în felul Său, va omorî cu pietre curva care a precurvit cu împărații și cu căpitanii peste sute și peste mii. El o va omorî cu pietre prin propriile legi pe care El le-a stabilit. Cine-I va spune că nu poate să facă grindină?

Întrebați pe cineva care știe cum se formează picăturile de ploaie și devin din ce în ce mai mari până ce ajung la o anumită greutate și apoi vin jos. El, Dumnezeu, pe care nu L-a putut ține nici gravitația și El s-a înălțat la cer, Dumnezeu, care a făcut gravitația, poate să facă și o grindină de 45 de kg. El a spus că o va face și o va face. Cine-i va spune să n-o facă? O va face, pentru că așa a spus El.

Noi ne aflăm în zilele de pe urmă. Ne-am apropiat de judecată. De ce? Biserica pentecostală încearcă să mănânce mana veche care a căzut acum 50 de ani. Biserica sfințeniei s-a întors cu 200 de ani în urmă, luteranii vreo 300 sau mai mulți ani în urmă. Ei încearcă să mănânce mană veche. O, frate, această hrană a lâncezit – a stat pe loc. Este stricată. Eu am spus întotdeauna că are viermi în ea. Vă va ucide.

Vedeți dacă David sau vreunul din ceilalți ar fi consultat vreodată Pâinea aceluia ceas. Dacă preoții, proorocii, predicatorii, teologii, școlile și denominațiunile ar fi consultat ceasul, dar acum nu le mai folosește la nimic. Aceasta s-a dus. N-ar ajuta deloc. Acum s-a terminat. Ea a trecut acum vreo cinci ani linia de despărțire dintre pocăință, judecată și milă.

Ce se poate face? Ce trebuie făcut? Să consultăm proorocul, Biblia, unde nu putem nici să adăugăm și nici să scoatem. Dacă facem altfel, atunci Dumnezeu ne scoate din Cartea Vieții. Biblia a spus în Maleahi 4 ce se va întâmpla azi, Apocalipsa 10, cum se vor deschide cele 7 peceti și vor descoperi toate aceste taine care au fost ascunse reformatorilor, dar descoperite acum. El a spus cum se va întâmpla. Se găsește în Biblie, AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Timp de 33 de ani, Dumnezeu a dovedit perfect că acesta este adevărul, prin semne, minuni în ceruri și altele. Credeți că ei vor asculta? Nu, ei sunt morți. Ei și-au pus mâna pe ceva ce a ucis totul. Nu, niciodată.

Atunci când s-a întâmplat acest lucru, David a văzut. O, Dumnezeule, trimite-ne un David care poate să-și vadă poziția, care poate să vadă că Dumnezeu a făgăduit cum va proceda astăzi. Dumnezeu a spus chiar aici în Cuvântul Său cum va proceda.

Dumnezeu i-a spus lui Mica. Mica și-a verificat vedenia în fața a patru sute de prooroci distinși. A verificat-o să vadă dacă este corectă. El s-a uitat în urmă la ceea ce a spus proorocul dinaintea lui, ca să vadă ce s-a întâmplat. El a privit în urmă și a văzut că Ilie a spus: „*Chiar în locul unde au lins câinii sângele lui Nabot, vor linge câinii și sângele tău.*” El a văzut că vedenia era în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu, astfel că a pronunțat-o. Și a avut dreptate. El a rămas cu Cuvântul, indiferent de ceea ce au spus ceilalți.

Acum să privim la vedenia pe care o avem azi. Este vorba despre a zidi biserici? Lucruri noi? Este vorba despre lucruri mari care se vor întâmpla, sau este judecata? Priviți înapoi și vedeți făgăduința pentru azi, vedeți în ce timp trăim noi. Voi spuneți: „Dumnezeu să fie binecuvântat, frate, eu sunt sincer. Eu mă alătur bisericii. Eu mi-am luat licența (examenul). Eu am făcut aceasta.” Este bine. N-am nimic împotrivă. La fel a făcut David. La fel au făcut preoții aceluia timp. La fel și teologii. Dar era contrar Cuvântului. Dumnezeu a spus cum va proceda astăzi, cum va așeza din nou toate lucrurile, ce va face din nou. El a făgăduit să așeze din nou. Este exact așa. În Ioel 2:25 El a făgăduit că va restitui toate lucrurile: „Vă voi răsplăti astfel anii, pe care i-au mâncat lăcustele...” Vedeți, este același vierme, într-un alt stadiu de viață. Întâi catolicismul a început să roadă, apoi luteranii, metodiștii și pentecostalii, dar El a spus: „Eu voi așeza din nou o biserică exact

cum a fost cea de la început.”

Priviți vedenia **de** seara trecută. Exact Mireasa care a venit pe partea aceasta, a venit și pe partea aceasta, după ce au trecut prostituatale acelea dezbrăcate dansând rock-and-roll și care-și spuneau „biserica”. Voi spuneți: „Noi nu facem așa ceva!” Dar așa vă vede Dumnezeu. Nu este vorba despre cum vă considerați voi, ci cum vă vede Dumnezeu. Niciun om nu se vede greșit. Dar când privești în oglinda Cuvântului lui Dumnezeu, aceasta îți spune dacă ești sau nu greșit. Dacă David ar fi privit, ar fi văzut că era greșit. Dacă Ahab sau proorocii lui ar fi privit în această oglindă, ei ar fi văzut că sunt greșiți. Un prooroc dovedit a spus că Ahab va muri și câinii îi vor linge sângele. Iar proorocia lui Mica era exact în contextul acesta. Atunci el a știut că are dreptate. Chiar Iosafat ar fi trebuit să vadă și să știe aceasta. Când Mica a avut vedenia, el nu a însemnat mult pentru oamenii din acele zile, dar el a avut pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL. El a avut dreptate.

Observați, aducem acum acest lucru în timpul nostru, când vedem ceasul măreț de care ne apropiem. Observați ce încerca să facă și David. Mi-am notat ceva aici despre acest lucru. El încerca să aducă chivotul în cetatea lui David, denomi-națiunea lui proprie. Priviți în urmă, când Domnul a vorbit pentru prima dată aici pe râu: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premeargă întâia venire...” Frate, „Adunările lui Dumnezeu” nu vor rezista la aceasta, nici Unitarienii, nimeni. Ei trebuiau să aibă pe unul undeva. Ah, ei toți trebuie s-o facă. Vedeți? Este exact. Toți trebuie să-l ducă în casa lor.

David a vrut să-l aducă în cetatea lui. De ce? Acolo nu era încă un loc pregătit pentru chivot. Și din cauza aceasta nu puteți da mesajul unei denomi-națiuni. Cuvântul, Chivotul, Hristos, același ieri, azi și în veci și toate legitimările Lui, nu-l puteți duce în organizația voastră. Ei nu vor crede niciodată, pentru că nu au loc pentru el. Nu spune Biblia că El era în afara bisericii din epoca Laodicea și încerca să intre? În cetatea lui David nu era loc. Trebuia să fie dus la Ierusalim. Acolo a mers mai târziu, când proorocul le-a spus ce să facă cu chivotul. Vedeți? David a vrut să-l aducă în cetatea lui. Dar acolo nu era niciun loc pregătit pentru chivot.

Hristos este Chivotul nostru și ei nu-L vor primi. Hristos

este Cuvântul. Ei nu-l vor primi. Ei vor crezul lor, denomi-națiunea lor, un car nou. Vor ca denomi-națiunea să-l poarte, un chivot nou. Țineți minte, Hristos este Chivotul nostru. Credeți voi că Hristos este Cuvântul? Atunci acesta este Chivotul. Este corect? Bine. Hristos nu poate fi purtat la locul potrivit pentru El de niciun car denomi-național. El se ocupă de o persoană, nu de un grup. Niciodată nu s-a ocupat de un grup, ci de o persoană. El a spus că nu va descoperi Cuvântul Său decât proorocilor. Dacă ar fi făcut-o altfel, ar fi contrar Cuvântului Său. Amos 3:7. Iar voi nu puteți face Cuvântul să mintă. Nu, domnule. Este adevărat. Dar ei au încercat s-o facă. Chivotul nu poate fi purtat de o organizație. Într-o organizație sunt prea multe capete. Vedeți? Nu se poate face. El a făgăduit că n-o va face și nu va face. Voi gândiți altceva, eu simt asta.

El a făgăduit că va proceda într-un anume fel și nu va face nimic contrar acestei proceduri. Vedeți? Dar El o va face cum a spus în Amos 3:7: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi prooroci” – acesta este modul Lui original de lucru. Și acest lucru trebuie legitimat și dovedit ca fiind corect. Dacă voi cunoașteți făgăduința Lui pentru timpul acesta, atunci aceasta este ceea ce face El acum. Este exact ceea ce a spus El că va face: va deschide cele 7 peceti; va descoperi tainele care au fost ascunse și va descoperi cum au fost încurcate aceste botezuri și toate lucrurile. Și acest timp a sosit, este chiar aici, în prezența Lui. Știința o dovedește. Cerul a vestit-o. Oamenii privesc aceste lucruri în față și le văd întâmplându-se. Și El nu a spus niciun lucru care să nu se adeverească. Iată! Asta o spun ca voi să vedeți în ce timp trăim.

Orice om care are peste el Duhul lui Dumnezeu știe că acesta este adevărul; Duhul lui Dumnezeu nu vorbește împotriva Cuvântului. O, nu, ci va fi conform Cuvântului. Voi spuneți: „Eu am Duhul Sfânt. Eu am strigat, am vorbit în limbi, am dansat în duh.” Aceasta nu înseamnă nimic la Dumnezeu. David a făcut practic același lucru atunci. A cântat cu toată puterea lui, a strigat din răspu-teri; toți ceilalți au făcut la fel și se îndreptau direct spre moarte. Așa este. Acele lucruri nu contează; Cuvântul contează, Cuvântul Domnului. Cei ce se încred în Domnul (Isa. 40:31). Da, domnule.

Vedeți, cei ce au în ei Duhul lui Dumnezeu, privesc la

făgăduința pentru timpul respectiv, se uită și așteaptă până o văd, apoi spun: „Aceasta este!” Dumnezeu le-o descoperă. Așa cum a fost cu Natanael. Filip a venit la el, iar Natanael a spus: „Stai puțin, eu știu ce este făgăduit, dar lasă-mă să văd.” Iar când a văzut, a spus: „Aceasta este.” Femeia a spus: „Eu am auzit tot felul de teologi. Am făcut aceasta și cealaltă. Eu însumi am citit Biblia și știu că trebuie să vină Mesia care va face lucrurile acestea, așa că Tu trebuie să fii proorocul Lui.” El a răspuns: „Eu sunt Acela.” Ea a spus: „Veniți să vedeți un om. Acesta este!” Ea a așteptat până ce L-a văzut pe Mesia identificat prin Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci a spus: „Aceasta am așteptat noi patru sute de ani. Noi nu am mai avut un prooroc. Acum iată-L aici și El însuși spune că este El. Veniți să vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut.” Dar preoții au vrut să-L omoare și în cele din urmă au făcut-o. Vedeți? Dar astăzi ei nu pot ucide Duhul Lui. Așa este. Ei nu-L pot ucide. A fost aici pentru a ne aduce pe noi înăuntru și noi Îi suntem recunoscători.

Observați ce mare este Dumnezeu, cât de mărețe sunt lucrările Sale. El niciodată nu poate da greș. Acum, Dumnezeu are un mod original de a face lucrurile și El n-o va face niciodată altfel. El a făgăduit ce va face în zilele de pe urmă. El ne trimite un mesaj și acesta va avea aceeași confirmare cum a avut mesajul lui Ilie, al lui Elisei, al lui Ioan Botezătorul. Și acest mesaj va întoarce inimile poporului înapoi la părinții apostolici, înapoi la Cuvânt, nu la o denominațiune. Și cât de clar au fost legitimize aceste lucruri! Atunci când ultimul înger va suna din trâmbița lui, Apocalipsa 10, în zilele îngerului al șaptelea aceste taine care au fost ascunse, vor fi descoperite. De ce metodiștii procedează așa, iar bapțiștii, „Biserica lui Hristos” și martorii lui Iehova procedează așa? Aceste taine vor fi descoperite în zilele de pe urmă, când îngerului al șaptelea începe să-și trâmbițeze mesajul - nu când începe el să facă aceasta, ci când el începe să-și trâmbițeze mesajul. Vedeți? Nu în anii pregătirii, ci atunci când el începe să-și vestească mesajul, atunci aceste taine vor fi descoperite. Și iată-le aici, fără ca ei să le cunoască, iar voi sunteți martori. Iar în observatorul acela mare, ei încă se mai întrebă ce s-a întâmplat.

În acele mari observatoare din Tucson ei au fotografiat fenomenul și încă se întrebă ce s-a întâmplat. Ce este aceasta? Ziarele încă scriu: „Știe cineva ceva despre lucrul acesta? Cum s-a putut

întâmpla?” Acolo, la 50 de km altitudine nu există vapori, nu este aer, nu este umezeală. O, vor fi semne în ceruri. Și când vor avea loc aceste lucruri, cutremure în diferite locuri, atunci se va arăta în ceruri semnul Fiului Omului. În ziua aceea (din Luca), Fiul omului se va descoperi din nou. Iar lumea va arăta ca Sodoma și Gomora. O, fraților, nu fiți oameni care să nu cunoască lucrurile duhovnicești. Cercetați Scriptura, căci credeți că viața veșnică este în ea și Scriptura mărturisește despre Cuvânt. Scripturile depun mărturie despre adevăr, despre lucrurile pe care le face Dumnezeu în ceasul acesta.

Iar acum, priviți. Cei ce au Duhul lui Dumnezeu așteaptă aceste lucruri. Iar când ei văd lucrurile acelea, ei le cred. Isus a spus: „Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-L atrage Tatăl și toți aceia pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine (El este Cuvântul).

Am fost destul de aspru în dimineața aceasta. Cei ce se încred în Domnul, cei ce-L așteaptă, când văd ei dovedită făgăduința timpului prezent, acest lucru le reînnoiește credința în Cuvântul Său. El a făgăduit-o și acum o împlinește. Atunci nu mai există nici îndoială. Dumnezeu vorbește; mai întâi vorbește Cuvântul Său, apoi Duhul care aduce Cuvântul împlinește lucrul spus prin Cuvânt. O, noi avem mulți imitatori. Vom mai avea încă mulți, oameni sinceri care încearcă să facă lucrurile într-un fel sau altul, dar priviți ce s-a întâmplat. Oamenii vor întinde mâna apoi vor muri. Vedeți? Observați, niciodată nu va funcționa planul omenesc al vreunei denominațiuni. Ei fac membri pentru chivotul lor denominațional. Dumnezeu n-a avut niciodată o denominațiune. El nu va avea niciodată așa ceva. Acesta este un lucru făcut de oameni. Eu mă întreb astăzi dacă nu cumva prin toate planurile noastre și marile evanghelizări, noi am umplut chivotul metodist, baptist sau prezbiterian. Dar cum este cu chivotul lui Hristos, Cuvântul? Iar dacă urmează ca Mireasa să fie Cuvântul, atunci ea trebuie să fie din Hristos, o parte din Mire, ea trebuie să fie Cuvântul. Nu Cuvântul din vremea aceea, ci Cuvântul făgăduit de El pentru timpul acesta, când El a spus că va trimite Cuvântul Său pentru a-Și modela Mireasa Lui. Sper că înțelegem. Să nu vă faceți voi o părere personală și nici să luați părerea altcuiva. Luați Cuvântul dovedit aici, Biblia.

Dumnezeu a făgăduit în Cuvântul Său cum Își va alege Mireasa în această zi de pe urmă. Știați aceasta? El a făgăduit cum o va

face: folosind planul Său original pe care l-a utilizat atunci când l-a ales pe Hristos, când a ales timpul, când a ales vremea. El nu poate da greș în privința Miresei Lui, pentru că ea este parte a aceluia Cuvânt. El nu-și poate alege Mireasa dintr-o denomi-na-țiune, pentru că nici pe Hristos nu l-a ales așa. A venit Hristos la o denomi-na-țiune? A venit El dintr-o denomi-na-țiune? Nu. Ei l-au respins. Aceasta a făcut denomi-na-țiunea din acea vreme. Atunci, când El Își alege o Mireasă, ar putea s-o facă în alt fel? Cum l-a adus El aici pe Hristos? Prin Cuvântul proorocilor. Nu este așa? Cum Își va aduce Mireasa aici? Prin Cuvântul proorocilor. Cum l-a legitimat El pe Hristos? Printr-un bărbat care avea peste el duhul lui Ilie și care a venit din pustie. Cum va face El de cunoscut Mireasa Lui? În Maleahi 4, El a făgăduit că înainte de nimicirea pământului se va întâmpla același lucru ca în zilele Sodomei.

Amintiți-vă, Sodoma a ars. Nu-i așa? Această lume va arde. Așa a spus Isus. Luca 17:28-30: „Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aiudoma: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau; dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer, și i-a pierdut pe toți. Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.” Atunci ce se va întâmpla? Conform Maleahi, El va arde iarăși pământul, iar în Împărăția de o mie de ani cei neprihăniți vor umbla pe cenușa celor răi. Nu-i așa? Vedeți? Deci ne aflăm în timpul sfârșitului. Noi stăm la ușă, așteptând ca El să vină.

Fiți atenți, Dumnezeu a făgăduit în Cuvântul Său că Își va alege Mireasa în același fel cum a ales și Mirele. El a spus lucrurile dinainte prin prooroci și a trimis un prooroc pentru legitimare. De pe malul Iordanului proorocul a spus: „Iată Mielul lui Dumnezeu!” Ei l-au întrebat: „Tu ești Mesia, nu?” El a răspuns: „Nu!” „Dar tu trebuie să fii Mesia.” „Dar nu sunt. Însă El se află printre voi. Eu nu sunt vrednic să-l dezleg cureaua încălțămintelor.” Iar azi El se află printre noi în persoana Duhului Sfânt, descoperindu-se din ce în ce mai mult, venind în Biserica Sa și făcându-se cunoscut. Căci Mirele și Mireasa vor fi la fel. El i se descoperă. Și într-o zi Îl veți vedea pe Acela pe care l-ați simțit în inimile voastre și pe care l-ați văzut legitimându-se. El va deveni vizibil înaintea voastră. Atunci voi veți fi ca El. Voi ați fost uniți prin Cuvânt și Cuvântul care a fost la început, se va întoarce la

Dumnezeu. „*În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl, tatăl*

este în Mine, Eu în voi, și voi în Mine.” Aleluia! Aici ne aflăm. Aleluia! Sunt atât de bucuroși să-L văd descoperindu-se printre noi și să văd ceea ce a făgăduit El prin Cuvânt; nu simțirile cuiva, nu cântări, dansuri, sărituri, ci Cuvântul Său (Amin.) El se face cunoscut.

Când ei au construit Templul și au adus în el chivotul, Dumnezeu S-a arătat în Templu într-un Stâlp de Foc. Amin. David juca și striga. Cântăreții și toți preoții de acolo erau pe lângă voia lui Dumnezeu. Dar când Dumnezeu a recunoscut chivotul la locul Său, înainte ca ei să aducă chivotul acolo, a venit Stâlpul de foc indicând calea, până sub aripile heruvimilor și până în Sfânta Sfintelor, locul Lui de odihnă. Și slava Lui Dumnezeu s-a descoperit acolo în așa fel încât ei nu au mai putut să slujească. Amin. Când El vine după Mireasa Lui, acest lucru va închide ochii tuturor teologilor. Ca și atunci, Mireasa va fi luată la miezul nopții. Ei nici măcar n-o vor vedea plecând. O, slavă lui Dumnezeu!

Observați. Dumnezeu a făgăduit că-Și va scoate Mireasa afară: va fi o sămânță; în timpul serii va fi o lumină – aceste lucruri se vor întâmpla după felul lui Dumnezeu de a proceda din Vechiul și din Noul Testament. Și acest lucru nu se va face prin denomițiuni. Nu se va face prin sistemul nostru de azi. Noi nu facem altceva decât să provocăm moartea. Oamenii își întind mâna și mor. Vedeți?

Cuvântul, mesajul serii, trebuie să poarte rezultatele timpului respectiv. Mesajul serii trebuie să semene semințele serii, nu ale dimineții. Nu-i așa? Semințele amiezii au fost denomiționale, au pierit. Dar mesajul timpului de seară va aduce roada serii. Mesajul amiezii, din vremea lui Isus, a adus rezultatele amiezii. Mesajul începutului a adus rezultatul începutului: a creat. La amiază El L-a făcut pe Fiul Său după chipul Său. În timpul serii, el formează o Mireasă. Vedeți? Prin ce? Prin Cuvântul Său. Cum a creat El pământul? Cum l-a adus la existență? Prin Cuvântul Său. Cine a fost Fiul Său? Cuvântul. *„La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.”* Cum Își va lua El Mireasa? Prin Cuvânt, nu printr-un car nou, nu printr-o părere teologică, ci El o va identifica în conformitate cu Cuvântul. Să nu adăugați și să nu scoateți nimic. Lăsați Cuvântul așa cum este. Vedeți?

El a făgăduit că în timpul serii va deschide acele șapte peceti și va arăta ce au pierdut acele biserici atunci, în urmă. Apocalipsa 10 și Maleahi 4, Luca 17:30 – El a spus c-o va face, deci să nu amestecăm lucrurile. Să le lăsăm așa cum sunt.

Este aproape doisprezece fără un sfert; în încheiere, dați-mi voie să spun acest lucru: prieteni, ascultați în Numele Domnului Isus: aceste lucruri sunt prea clare ca să nu credeți. E prea clar, n-aveți cum să nu le vedeți. Cu siguranță că puteți vedea. Lumea a putut să vadă lucrul acesta, cu siguranță. Nu vă lăsați influențați de noile mascarade pe care le au ei astăzi. Nu contează cât de buni sunt ei și cât de sinceri; Biblia a spus că dacă ei nu vorbesc conform legii și proorocilor, nu este viață în ei. Vedeți?

David a crezut că procedează corect. El era sincer. Preoții au crezut că fac bine; și ei erau sinceri. Însă ei nu s-au sfătuit cu Domnul în privința aceasta. Și cum ar fi putut ei să facă lucrul acesta? Poate că ei au spus: „Noi ne-am rugat.” Dar nu acesta era felul de a proceda al lui Dumnezeu. El a făgăduit că nu va face nimic, fără a-și descoperi mai întâi taina Sa, slujitorilor Săi proorcii. Și în mijlocul lor era Natan, dar ei nu s-au sfătuit deloc cu el.

Citiți în următoarele câteva capitole din Cronici și veți vedea: „Pe când locuia David în casa lui, a zis proorocului Natan (*Natan era cu el*): „Iată, eu locuiesc într-o casă de cedru, și chivotul legământului Domnului este într-un cort.” Și Natan a primit de la Domnul ceea ce i-a spus lui David. Și David greșise, așa că Dumnezeu a spus: „Spune-i slujitorului Meu David că Eu îl iubesc. I-am făcut un nume mare pe pământ, dar nu-l pot lăsa pe el să facă acest lucru; el mi-a greșit. Nu-l pot lăsa s-o facă. Voi aduce un bărbat după el: fiul său va ridica o casă veșnică pentru Dumnezeu.” Și acela era desigur David. Solomon l-a prefigurat, dar el a dat greș. Fiecare om va greși. Fiecare ființă umană va da greș. Dumnezeu este singurul care nu poate să greșescă. El nu poate eșua! Este un singur lucru pe care nu-l poate face Dumnezeu: să dea greș. Dumnezeu nu poate să greșescă – este singurul lucru pe care nu-l poate face Dumnezeu. Și Dumnezeu este Cuvântul. Chiar dacă pare că un lucru ar trebui să se întâmple într-un anume fel, totuși se va întâmpla așa cum o spune Cuvântul.

Țineți minte, trebuie să urmăriți vremea, timpul: în ce

vreme sunteți, în ce timp. Luați toți acești „trebuie”, luați tot Cuvântul, toate tablourile și vedeți unde vă aflați. Gândiți-vă la ceasul în care trăim. Aproape o zecime din pământ este gata să se prăbușească. Știința o spune. Ei se uită la ceas. Acum câțiva ani au spus: „Mai sunt numai trei minute până la miezul nopții.” Acum poate mai este doar un minut sau 30 de secunde. Ei au spus că nu se va întâmpla în generația noastră. „S-ar putea întâmpla în cinci minute.” Și fiți atenți, omul acela de știință a spus apoi: „Cinci ani.” Eu nu spun aceasta, dar el a spus-o. Ei fug din California ca muștele. Vedeți? În ziua când a ieșit Lot din Sodoma a plouat cu foc pe pământ. Într-una din aceste zile Dumnezeu va lua mesajul nostru și noi vom pleca. Când Mireasa Lui, Trupul Său, biserica va pleca, atunci cu siguranță se va întâmpla ceva.

Acum vreau să vă citesc un verset și vreau să-l citiți și voi cu mine. Deschideți, în încheiere, la Deuteronom 4. Cred că s-a spus destul ca să puteți înțelege. Deuteronom 4, voi citi din două locuri de aici. Vreau acum să nu vă scape lucrul acesta, vouă, celor ce vă aflați aici, cei ce veți asculta înregistrările și cei care aveți acum legătura telefonică cu noi – ascultați cu atenție. Deuteronom 4, voi citi de la vers. 1. Voi citi apoi vers. 25 și 26. Acasă veți putea citi tot, dar aici n-o vom face, ca să mai câștigăm timp, pentru că deseară, cu voia Domnului trebuie să mă întorc. Ascultați cuvintele acestui prooroc. El fusese în prezența lui Dumnezeu. El știa despre ce vorbește. Ascultați. „Acum, Israele, ascultă legile și poruncile pe care vă învăț să le păziți. Împliniți-le, pentru ca să trăiți, și să intrați în stăpânirea țării pe care v-o dă Domnul, Dumnezeul părinților voștri.” (Aceasta prefigurează Împărăția de o mie de ani.) “Să n-adăugați nimic la cele ce vă poruncesc eu, și să nu scădeți nimic din ele; ci să păziți poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, așa cum vi le dau eu”. (Nu adăugați și nu scoateți nimic. Spuneți doar ce spune Cuvântul) „Ați văzut cu ochii voștri ce a făcut Domnul cu prilejul faptei lui Baal-Peor: Domnul, Dumnezeul tău, a nimicit din mijlocul tău pe toți aceia care se duseseră după Baal-Peor.” (Voi sunteți un popor separat de denominațiuni. Vedeți?) „Iar voi, care v-ați alipit de Domnul, Dumnezeul vostru, sunteți toți vii astăzi.” (Voi n-ați murit cu denominațiunile voastre. Voi acum sunteți vii în prezența lui Dumnezeu. Să nu vă scape lucrul acesta, fiți atenți.)Versetul 25. Priviți ce se întâmplă când ei intră în țară. „Când vei avea copii, și copii

din copiii tăi, și vei fi de multă vreme în țară, dacă vă veți strica,” (Acest lucru s-a întâmplat.)... „*dacă vă veți face chipuri cioplite,*” (sau altceva) „înfățișări ale vreunui lucru, dacă veți face ce este rău înaintea Domnului Dumnezeuului vostru, ca să-L mâniați,” (ascultați!) iau astăzi martor împotriva voastră cerul și pământul, - că veți pieri de o moarte repede din țară” (sau locul) „pe care o veți lua în stăpânire dincolo de Iordan, și nu veți avea zile multe în ea, căci veți fi nimiciți de tot.”

Moise spunea aceste lucruri Israelului, după ce fusese legitimat de Dumnezeu prin Stâlpul de foc și știa că era dovedit ca proroc al lui Dumnezeu care să-i scoată afară. Și înainte ca ei să meargă în țară, înainte ca ei să intre, Moise a spus: „*iau astăzi martor împotriva voastră cerul și pământul... dacă adăugați sau scoateți din cuvintele pe care vi le-am spus, nu veți rămâne în țara pe care v-o dă Domnul Dumnezeu.*” Așa spun și eu în Numele lui Isus Hristos. Să nu adăugați un singur lucru. Nu introduceți părerile voastre în Cuvânt. Spuneți numai ceea ce s-a spus pe benzi. Faceți exact așa cum a poruncit Dumnezeu. Nu adăugați nimic la aceasta.

El Își ține întotdeauna făgăduințele pe care ni le-a făcut. El Și-a ținut fiecare făgăduință. Nu v-a spus El ce se va întâmpla și s-a întâmplat exact așa? Eu vă provoc și aduc înaintea voastră cerul și pământul: a spus Dumnezeu vreodată ceva ce nu s-a împlinit exact așa cum a spus-o El? N-a făcut-o El exact așa cum a zis c-o va face? Este exact. Tot așa va continua s-o facă. Numai nu adăugați nimic. Nu scoateți nimic. Credeți doar și umblați smeriți înaintea Domnului Dumnezeuului vostru, căci noi suntem aproape de intrarea în țară. Atunci voi nu vă veți întoarce. Nu vă veți mai întoarce la viața aceasta. Vă veți întoarce ca ființe nemuritoare. Vă veți întoarce când s-a terminat cu păcatul, când Satana este legat. Și veți trăi o mie de ani pe pământul pe care vi l-a dat Domnul Dumnezeu. „Cei blânzi vor moșteni pământul. Ferice de acela care împlinește toate poruncile Lui, ca să poată avea dreptul de a intra în cetate; căci afară sunt vrăjitorii, mincinoșii, curvarii și câinii; ei nu vor intra acolo.” Orașul este numai pentru cei răscumparați și pentru cei care umblă conform poruncilor Sale.

Să nu luați noutăți. Acestea zboară peste tot și vor veni din ce în ce mai multe. Dar nu le luați. Domnul Dumnezeuul vostru v-a vestit Adevărul. Domnul Dumnezeuul vostru a legitimat Adevărul prin

Cuvântul și prin Duhul Său. „*Nu prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu.*” Dumnezeu caută oameni care i se închină în Duh și în Adevăr. „*Cuvântul Tău este adevărul.*” Și El a dovedit că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. El v-a arătat semințele serii. V-a descoperit aceasta în Cuvânt. V-a dovedit-o prin Duhul Său.

Niciodată să nu începeți să faceți o organizație. Nu încercați să zidiți pe nimic altceva, ci stați smeriți înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, pentru că se pare că în curând se vor deschide porțile pământului făgăduit. Să intrăm atunci cu bucurie și cu cântări adevărate, când Mirele și Mireasa își vor ocupa scaunul de domnie. **Trăiți în smerenie. Trăiți în dragoste. Nu lăsați nimic să se interpună între voi. Dacă vedeți ceva în inimă ridicându-se împotriva cuiva, scoateți lucrul acela afară, pe loc. Satana va încerca din răspuțeri să se strecoare între voi. Nu permiteți aceasta.** S-ar putea ca vreunul cu limba „unsă” să vină și să încerce să vă depărteze de aceste lucruri. Credeți voi că ei l-ar fi putut scoate pe Moise din prezența lui Dumnezeu când el a stat acolo și a văzut-o? Nu, domnule. Nu, noi nu scoatem și nu adăugăm la aceasta. Țineți lucrurile așa cum le-a spus Domnul. Noi nu vrem nicio denotațiune. Noi nu vrem răutate. Nu vrem nicio ceartă. Noi Îl vrem pe Dumnezeu; și El este în Cuvântul Său. Să ne plecăm capetele, acum.

O, Dumnezeule, eu privesc în jur cu un ochi duhovnicesc; vreau să văd ce se petrece. Văd cum este legitimat și dovedit Cuvântul Tău. Tu faci exact ceea ce ai spus acum 33 de ani, acolo, la râu. Ai făcut exact cum ai spus. Doamne, departe de noi gândul de a scădea sau de a mări aceste lucruri. Le ținem așa cum le-ai dat Tu. Umblăm smeriți și Te urmăm.

Doamne, aceștia sunt roadele acestei slujbe; mai sunt și cei care au adormit aici, în țară și în toată lumea. În cimitirele de aici sunt mulți care au fost sfinți binecuvântați și care așteaptă. Dar așa cum este scris: „*Noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.*” Va suna trâmbița și mai întâi vor învia morții. Apoi noi vom fi răpiți împreună cu ei. Când slava lui Dumnezeu va fi pe pământ, aceasta va ascunde biserica de ochii lumii. Nici măcar n-o să se vadă când ea va pleca.

Tată Dumnezeule, ține-i în mâinile Tale pe toți aceștia. Ei sunt ai Tăi. Mă rog, Dumnezeule, ca noi să umblăm tot timpul în

smerenie înaintea Ta. Noi nu știm cât va mai dura. Nu vrem să știm cât va mai dura; aceasta nu-i treaba noastră. Este treaba Ta. Nu ne privește pe noi când vei veni Tu; Tu dorești ca noi să umblăm smeriți cu Tine, Doamne, până vei veni. Dorința noastră este aceea de a-Ți permite să Te faci de cunoscut încă odată Tată, în mijlocul nostru, ca noi să putem vedea că încă mai umblăm cu Tine. Iartă-ne păcatele din trecut. Călăuzește-ne și păzește-ne de orice capcană a diavolului. Condu-ne și călăuzește-ne, o, Dumnezeule, Tatăl nostru. Iartă-ne păcatele și ajută-ne să fim copiii Tăi. Noi suntem o categorie de oameni sărmani. Suntem niște respinși ai societății acestei lumi, ai denominațiilor bisericești. Noi vedem sfârșitul și Îți mulțumim pentru că ne-ai lăsat să pătrundem în Cuvântul Tău și să vedem că trăim timpul de sfârșit. Toate aceste lucruri trebuie să ajungă la acea mare ploaie cu piatră din ceruri. Ajută-ne Doamne, ca în ziua aceea să nu mai fim aici, ci să fi plecat în prezența Ta, la pieptul Tău.

Doamne, vindecă bolnavii și pe cei suferinzi. Ne rugăm ca deseară să ne dăruiești o adunare deosebită; prezența Ta să facă astfel încât să nu mai fie nicio persoană slăbită. Tu să fii neconținut în centrul vieții noastre. Și noi știm Doamne că banii, averea, lucrurile lumii sunt deșertăciuni, sunt atât de trecătoare. Toate vor trece: serviciul, prietenii, locurile noastre. Nu contează cât suntem de bogați sau cât suntem de săraci, cât suntem de populari sau cât suntem de neagreați, toate acestea vor trece. Dar ființele noastre sunt concentrate asupra unui singur lucru și acela este Isus Hristos. Îngăduie Dumnezeule ca noi să punem deoparte orice lucru de importanță secundară și să ținem de El. Și El este Cuvântul legitimat al acestui ceas. Isus a fost Cuvântul legitimat din zilele lui Moise. Isus era Cuvântul legitimat pentru timpul lui Isaia, Ilie, Ioan. Iar pentru timpul acesta, Cuvântul legitimat este Isus, același ieri, azi și în veci. Ajută-ne Doamne să credem acest lucru, să-l vedem și să umblăm în el. O cerem în Numele lui Isus.

În timp ce capetele sunt aplecate, aș vrea să știu dacă este cineva aici care nu a făcut cu adevărat această alegere. Voi credeți, dar aceasta nu ajunge. Și eu cred că soția mea a fost o fată cumsecade. Eu i-am cunoscut părinții. Am cunoscut-o pe ea ani de zile. Ea ducea o viață corectă. Eu credeam că este o femeie cumsecade, dar lucrul acesta n-o făcea să fie a mea. Ea nu a fost a mea până ce eu n-am acceptat-o

pe ea și ea pe mine. Acum, Isus vrea să vă primească. Nu vreți voi să-L primiți și să deveniți o parte din Cuvântul Său? Dacă nu ați făcut acest lucru, atunci cu capetele și cu inimile aplecate, eu cred că este timpul s-o faceți.

N-avem loc aici pentru o chemare la altar. Oricum, eu nu prea sunt pentru acestea. Eu cred că Dumnezeu vă cercetează chiar în locul în care vă aflați. Vreți să ridicați mâna și să spuneți: „Frate Branham, amintește-mă în rugăciune. Eu vreau să fac acest lucru.” Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Peste tot s-au ridicat mâini. „Vreau să fiu așa.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. „Vreau cu adevărat să fiu așa.” Ei bine, priviți, ascultați prieteni, ar putea să mai fie ceva. Dacă nu sunteți așa, atunci mai este ceva pentru care trăiți, pe lângă aceasta. Sunteți atât de aproape de acest lucru, priviți chiar la el. Îl vedeți. De ani de zile ați văzut aceasta mișcându-se. Acum o vedeți ajungând la maturitate. Dacă asta înseamnă totul pentru noi și dacă nimic altceva nu va dura în afară de Aceasta, de ce nu vă întoarceți capul de la acel lucru la care v-ați uitat și să vă axați viața pe El, care este Centrul oricărei vieți? Nu ați vrea s-o faceți, în timp ce ne rugăm?

Dumnezeule iubit, peste tot bărbații, femeile, băieți, fete, chiar și predicatori și-au ridicat mâinile. Ei au vrut să arate că doresc ca Domnul Isus să fie punctul central al vieții lor, însă ei încă nu o pot face. Este ceva ce-i trage într-o parte sau în alta: poate fi o denomi-națiune, poate fi un om, poate fi un păcat, poate fi ceva ce ei ascund în inima lor. Eu nu știu, Doamne; Tu știi. Orice ar fi Doamne, Tu poți s-o faci acum, în timp ce Tu îi chemi și pe alții. Tu i-ai chemat; ei sunt ai Tăi. Și în timp ce Tu Îi chemi, fie ca ei să dea la o parte păcatul acela care-i înfășoară, după cum spune Biblia, „Să dăm la o parte orice piedică, și păcatul care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.” La ce să privim? La locul nostru de muncă? La o denomi-națiune? La concilii? La Hristos, Cel ce a început și Cel ce va desăvârși credința pe care o avem în El. Tată, fă acest lucru astăzi pentru noi. Noi cerem acest lucru în Numele Lui și spre slava Lui. Ei sunt ai Tăi, Doamne. Fă ce crezi Tu că este mai bine pentru ei. Fă cu noi ce crezi Tu că este mai bine. Noi suntem ai Tăi. În Numele lui Isus. Amin.

[se cântă Îl iubesc...]

Ați uitat de masa de prânz? Ați uitat să vă faceți griji dacă în mașină copiii sunt în regulă? Ați dat uitării tot ceea ce este legat de trecut și vă dați seama ce este ceea ce simțiți acum? Acest lucru se materializează înaintea voastră zi de zi. Vedeți? Lăsați ca celelalte lucruri să plece; ele oricum vor pieri. O, continuați doar să mergeți după El. Așa cum Elisei l-a urmat pe Ilie, să-L urmăm noi pe El. Pentru că într-o zi și noi va trebui să fim răpiți. Noi am văzut carul de foc care L-a ridicat din mormânt. Simțim lucrul acesta acum în mijlocul nostru. Într-o zi, El va dezlega caii și noi mergem în sus. Nu-L iubiți?

De fiecare dată când mă întorc acasă, cineva nu mai este printre noi. Plec câteva luni, apoi mă întorc; cineva nu mai este. De fiecare dată când vin mă întristez. M-am întâlnit într-o zi pe stradă cu un fost coleg de școală. M-a salutat. Eu m-am uitat la el; fusese un băiat mic și arătos, cu părul negru strălucitor pieptănat peste cap. Acum este alb ca zăpada. L-am salutat și eu. M-am uitat la el. M-am gândit: „Dumnezeule, băiatul acela, bărbatul acela este de-o vârstă cu mine.” Știu că zilele mele sunt numărate. Știu că nu mai poate să dureze mult. Mă uit în jur; mă gândesc: „Ce pot să fac, Doamne? Ajută-mă. Eu nu vreau s-o iau înaintea Ta. Vreau să merg după Tine. Tu ești Cel care conduce.” Și mă gândesc: „Cincizeci și șase de ani, o, nu mai poate fi mult.” Apoi mă uit în jos și-l văd pe bunul meu prieten Bill Dauch stând acolo – el are 72 sau 73 de ani.

Privesc în jur; văd acești copii; ei se gândesc: „Eu o să aștept până ajung și eu de vârsta fratelui Branham. Atunci o să mă gândesc.” S-ar putea să nu mai ajungeți până acolo. Am îndoieli că veți ajunge la vârsta aceasta. Dar gândiți-vă numai, dacă fratele Bill Dauch a trăit până în ziua aceasta, el a supraviețuit în timp ce sute de tineri de 15-16 ani nu mai sunt. Ei mor în fiecare oră. Așa că nu mai contează ce vârstă ai. Ce faci tu în acest ceas în care trăiești? Ce faci tu pentru Isus în timpul acesta? Vedeți? O, eu vreau să-L văd. Eu vreau să văd ceasul când voi privi și voi vedea transformate toate aceste trupuri îmbătrânite, să le văd schimbate într-o clipeală. Dacă nu ar fi așa, atunci noi suntem cei mai nenorociți oameni; mâncați, beți, veseliți-vă, căci mâine veți muri. Vedeți? Sunteți exact ca un animal; muriți și mergeți în țărână și aceasta-i tot. Dar frate, în tine este un suflet nemuritor. Noi am auzit din ceruri. Am văzut acest lucru dovedit. Noi știm că El este și că

răsplătește pe cei ce-L caută din toată inima.

Voi ca mădulare ale trupului lui Hristos, în timp ce cântăm din nou cântarea, aș vrea să luați loc și să vă strângeți mâinile unii altora.

Dacă Îl iubiți, spuneți „amin”. Dacă iubiți Cuvântul Lui, spuneți „amin”. Dacă iubiți cauza Lui, spuneți „amin”. Dacă iubiți Trupul Lui, spuneți „amin”. Atunci voi vă iubiți unul pe altul. Amin. Așa este. *„Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă vă iubiți unii pe alții.”*

Acum eu mi-am pus mâinile peste aceste batiste, dacă trebuie să le luați până deseară. Fratele Richard Blair, va încheia în câteva momente cu o rugăciune. Dumnezeu a răspuns la rugăciunea lui și a înviat acest băiat care azi stă în mijlocul nostru. El este viu din pricina credinței lor în Dumnezeu.

După ceasul acela este doisprezece și cinci minute. Vreau ca deseară să veniți înapoi, dacă puteți, dacă stați pe aproape. Dacă trebuie să mergeți acasă, Dumnezeu să vă ajute și să vă păzească pe drumul vostru. Dacă puteți și doriți să rămâneți, sunteți bineveniți. Dumnezeu să fie cu voi.

[fratele Branham cântă...]

În felul acesta plecați din casa lui Dumnezeu, în rugăciune, în smerenie,

cu încrederea că deseară ne vom revedea. Dumnezeu să fie cu voi până

ne vom întâlni din nou. Acum să ne aplecăm capetele. Frate Blair...

